

- 4**..... "בלוגים בתחום הקריירה" ד"ר בני בנימין
- 7**..... "זהירות: שדרוג קורות חיים" יעל אוספובט
- 9**..... "קריירה שנייה: שינוי הכרחי" ד"ר מירה חניק
- 13**..... "כל התחלות קשות: כניסתי לבלוגוספירה" נורית אגמי
- 16**..... "לינקדאין לחיפוש עבודה ובניית קריירה - מדריך" נירית גלר ג'מילי
- 20**..... "10 שינויים במסלול הקריירה" נירית כהן
- 23**..... "הקריירה שלי כבלוגרית תעסוקתית" מאיה בוכניק
- 25**..... "איך הגעתי לבלוגינג בינלאומי כמחפש עבודה" ג'ייקוב שר
- 27**..... "פודקאסטים - רדיו-העל של העולם החדש -
למה אתם חייבים לעצמכם את הדבר הזה" יובל שפיר
- 29**..... "בכל קריירה שמישהו מאושר ממנה, יש משהו שמעניין אובייקטיבית"
ריאיון עם רן לוי, ערך: יובל שפיר
- 38**..... "קריירה זה דבר כבד, אז צריך לעשות אותו קליל"
ריאיון עם ליאור פרנקל, ערך: יובל שפיר
- 44**..... "סיפור של לילך" -
'להביט מתחת לפנס' או 'לפעמים צריך ללכת רחוק כדי לגלות דבר קרוב'
שרית ארגון לרנר

נרוכים הנאים לגליון יוצא הדופן של אדם ועבודה. בגליון זה החלטנו לחשוף בפניכם עולם תוכן שונה מזה הרגיל, והוא ה"ניו מדיה". למרות שאדם ועבודה מוגדר כ-e-journal, עולם התוכן של הניו מדיה מהווה מציאות מקצועית שאין להתעלם ממנה, שחשוב להכירה ולהעריכה כחלק מהתפריט המידע שמזין חברים, לקוחות ועמיתים. המוקד בגליון זה הוא **עולם הבלוגים** (הבלוגוספירה).

הגדרה קצרה: "בִּלּוֹג הוא חלק מאתר אינטרנט שבו נכתבות רשומות העוסקות בחוויות, חדשות ומאמרים, לעיונם של גולשי האינטרנט לשם קריאה ובדרך כלל אף לתגובה" (מתוך ויקיפדיה). מעבר לבלוגים, גליון זה יטפל גם ב**פודקאסטים**, מרכיב נוסף של הניו מדיה. הגדרה קצרה: "פודקאסט הוא מעין תוכנית רדיו או טלוויזיה, המופצים באינטרנט באמצעות מנוי חנימי או בתשלום, וניתן להאזין להם בכל זמן ובכל מקום" (מתוך ויקיפדיה).

ערוצי תקשורת אלה מתפתחים בכל העולם וגם בישראל. נציג בפניכם דוגמאות של בלוגים ופודקאסטים הקשורים לעולם התעסוקה. אנו שמחים לארח את היוצרים, ואנו מאמינים שהבלוגים המובאים בגליון זה הם בעלי ערך לקוראינו. מלבד דוגמאות של הבלוגים, שלרוב כבר ראו פרסום, ביקשנו מהכותבים להוסיף הקדמה, בה ישתפו את הקוראים בסיפור האישי, לרבות איך נכנסו לבלוגוספירה. ייתכן שחלק מהבלוגרים כבר מוכרים לכם, וזו הזדמנות להכירם מזווית נוספת.

מבחר הבלוגים בגליון זה בא בעקבות פרסום "קול קורא" בדפי הפייסבוק הקשורים לקהילה התעסוקתית לפני מספר חודשים. הבלוגרים שלפנינו: **יעל אוספובט, מירה חניק, נורית אגמי, נירית גלר ג'מילי, נירית כהן, מאיה בוכניק, וג'ייקוב שר**. בנוסף, שני פודקאסטים, **רן לוי וליאור פרנקל**, שמוצגים באמצעות ראיונות שערך עמם **יובל שפיר**. ראיונות אלה משקפים סיפורי קריירה מרתקים, כולל תובנות מאנשים שהתפתחו מתחום ההנדסה ולא ממדעי ההתנהגות.

אנו חותמים את הגליון עם תיאור מקרה ייעוצי של הכותבת הקבועה שלנו, **שרית ארנון לרנר**. ברור שמשאבים אינטרנטיים שחקו תפקיד מרכזי בייעוץ, לרבות באבחון-עצמי ובחקר מקצועות.

ברצוננו להודות לניצה אמיר ויובל שפיר על עזרתם בעריכת הגליון.

לנו אין ספק שתיהנו מגליון זה.

בברכה,

ד"ר בני בנימין ופרופ' עפרה נבו

עורכי אדם ועבודה

יעל אוספובט
"זהירות: שדרוג
קורות חיים"

7

ד"ר בני בנימין
"בלוגים בתחום הקריירה"

4

נורית אגמי
"כל התחלות קשות:
כניסתי לבלוגוספירה"

13

ד"ר מירה חניק
"קריירה שנייה:
שינוי הכרחי"

9

נירית כהן
"10 שינויים
במסלול הקריירה"

20

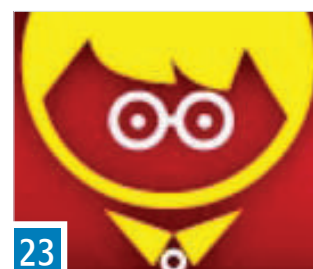
נירית גלר ג'מילי
"לינקדאין לחיפוש עבודה
ובניית קריירה - מדריך"

16

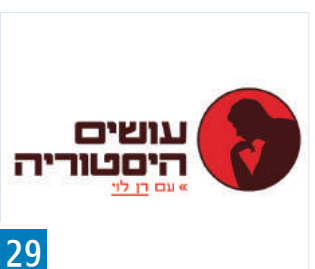
ג'ייקוב שר
"איך הגעתי לבלוגינג
בינלאומי כמחפש עבודה"

25

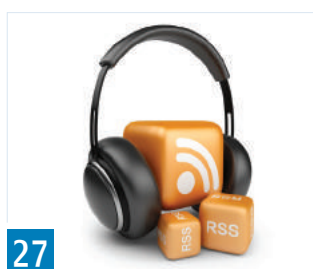
מאיה בוכניק
"הקריירה שלי כבלוגרית
תעסוקתית"

23

ריאיון עם רן לוי
"בכל קריירה שמישהו
מאשר ממנה, יש משהו
שמעניין אובייקטיבית"

29

יובל שפיר
"פודקאסטים - רדיו-העל
של העולם החדש - למה
אתם חייבים לעצמכם
את הדבר הזה"

27

שרית ארנון לרנר
תיאור מקרה: "סיפורה של
לילך" - 'להביט מתחת לפנס'
או 'לפעמים צריך ללכת רחוק
כדי לגלות דבר קרוב'

44

ריאיון עם ליאור פרנקל
"קריירה זה דבר כבד, אז
צריך לעשות אותו קליל"

38

בלוגים בתחום הקריירה

ד"ר בני בנימין | לחצו לפרופיל הכותב 🔍

כתיבת בלוגים התפתחה בשנים האחרונות בעולם כולו והגיעה לממדים עצומים. ניתן למצוא בלוגים כמעט על כל נושא תחת השמש. מקורם ביוזמות אישיות, עמותות ללא כוונת רווח וגורמים מסחריים. כמו רבים מהקוראים גם אני מנוי של כמה בלוגים מקצועיים ביניהם אפילו בלוג יומי על השלכות הדף היומי (התלמודי) לימינו, כאשר בצדו "הזדמנויות" להירשם לטיולים לימודיים שעשויים לעניין את קוראי הבלוג.

קשה לאמוד את היקף התופעה. אחד המקורות מדווח על 173 מיליון בלוגים בעולם. יש אפילו אתר שסופר בזמן אמיתי [כמה פוסטים כבר עלו לאינטרנט היום](#) (כ-4.7 מיליון).

למה כותבים ולמה קוראים בלוגים? בין הסיבות הנפוצות להקמת בלוגים:

- להתבטא ולשתף אחרים בנושאים הקרובים ללבך
- להשפיע ולקדם שינוי בנושא משמעותי בעבורך
- ליהנות מכתיבה ולפתח מיומנות זו
- להרוויח כסף באמצעות האינטרנט
- לבנות קהילות ורשת קשרים מקצועית
- למצב את עצמך כסמכות בתחום ידע מסויים
- לשווק העסק שלך באמצעות הבלוג כתוכן מתחדש תקופתית
- ליצור נוכחות ברשת כאמצעי לחיפוש עבודה

בסקר שניתח את המניעים לכתיבה ולקריאת בלוגים זוהו שלושה מניעים עיקריים (Chiang, Chiang, & Lin, 2013):

- **מניעים חברתיים** - להרגיש שותפים לשיח, אף במישור הווירטואלי.
- **מניעים תועלתניים** - לאסוף מידע או להדריך כדי להשפיע או ללמד על ביצוע משימה או להתקדם בנושא מסויים (כגון איך להיות אמא טובה יותר, ספורט, איך להשתלט על מצלמה דיגיטאלית, איך לאפות עוגות שף, איך לחפש עבודה - למעשה כל נושא קליל ורציני).
- **מניעי בידור** (פנאי) - לעקוב אחרי נושאים פופולאריים (כגון ספורט, פוליטיקה, הומור, קולנוע) ההתרשמות שלי, מהבלוגרים המופיעים בגיליון זה, היא שהמניעים העיקריים הם אהבת העיסוק בכתיבה, אפילו דחף לכתיבה, מחויבות לנושא, רצון לשתף ולסייע לזולת ושיווק עצמי. אחד הטיפים בכתיבת בלוג הוא לכתוב על נושא ממש משמעותי לך. כל זה נכון גם אם הבלוג מהווה אמצעי פרנסה וגם אם לא. כפי שניתן "לשמוע" חיוך בטלפון, כך ניתן "לשמוע" התלהבות ואכפתיות של המחבר בבלוג, דבר שעשוי למשוך קוראים (או בשפת הבלוגרים: "traffic").

בלוגים תעסוקתיים

קיים עיסוק נפוץ ב"ניו מדיה" בעניין סיוע בקבלת החלטות קריירה ובחיפוש עבודה. לאור העידוד לאמץ ולנצל טכנולוגיות אינטרנטיות בתחום פיתוח קריירה (Gati & Asulin-Peretz, 2011), הנושא המשיך להתפתח בסקירה מקיפה על האמצעים העומדים לרשות היועץ התעסוקתי ולקוחותיו, כולל טוויטר, לינקדיין, פייסבוק, יישומונים, ובלוגים (Osborn, Kronholtz, Finklea, & Cantonis, 2014).

ניתן למצוא סקרים באינטרנט על הבלוגים המומלצים לעניין קריירה, בעברית ובאנגלית. לאחרונה, הבלוג התעסוקתי של [שירות התעסוקה](#) ציין את [הבלוגים המובילים בארץ](#), חלקם נמצאים בגיליון זה.

המלצות על בלוגים מוצלחים במהלך 2016 ניתן למצוא [באתר בריטי](#) וכן [בסקר שנתי](#) שאוסף ומפרסם אחד הבלוגרים שלנו, ג'ייקוב שר. קיימים פורטלים רבים, חלקם הגדול באנגלית, כגון [The Muse](#) (באנגלית) [Saloonai](#) (בעברית).

המלצות ליועץ לקריירה

בעידן זה של הצפת מידע האתגר הוא לאתר את המידע המתאים והרלוונטי לצרכים שלנו. כמו כן, ברור שהמידע שאליו אנו חשופים מתאפיין ברמות איכות שונות. למשל, יתרון וחסרון של התופעה: אין מניעה לכל דכפין להקים אתר ובלוג, וולוג (vlog-video blog) או פודקאסט (בלוג שמע) ולהמתין למבקרים.

- **ביבליותרפיה** - בתחום הקריירה, כמו בכל תחום אחר, מומלץ ליועץ להכיר את מקורות המידע והבלוגים המתאימים ביותר ללקוחותיו, וליצור ספרייה או מאגר און-ליין עם כתבות קלאסיות לנושאים מסויימים שעשויים לעלות ביועץ. בדומה לטכניקת [הביבליותרפיה](#), היועץ יוכל להפנות את הכתבות או התרגילים ישירות לנועץ כ"שיעורי בית". המאגרים העשירים והארכיונים באתרים של הבלוגיסטים בגליון זה יוכלו לשמש כמקור לאוסף הייעוצי של היועץ.
- **כתיבת בלוג ע"י הנועץ** - שימוש נוסף בעיקרון הבלוג הוא לבקש מהנועץ לכתוב בעצמו בלוג (יומן) על חוויותיו (הרהורים, חלומות, תסכולים, תובנות, הפעלת רשת קשרים) בתהליך של קבלת החלטות

תעסוקתיות או בחיפוש עבודה. חוויית הכתיבה ידועה כפעילות שמעצימה מודעות עצמית ואף עשויה לשמש כ"תרפיה-עצמית" (Tan, 2008; Zareie & Selamat, 2014). רצוי ללמוד [איך מקימים בלוג יש מאין](#) (ללא עלות) ולהדריך את הנועץ בהתאם. ייתכן וזו טכניקה למנף את היעוץ מעבר לשעת השיחה ולסייע לנועצים מסויימים לבטא את מחשבותיהם ורגשותיהם.

- **כמסלול קריירה** - מדורי ה"דרושים" מלאים בהצעות עבודה לעיסוקי כתיבה רבים, כגון כותבי "תוכן" וכתיבה שיווקית (המכונה 'marcom' - marketing communications). עם ההתפתחות המסחררת של האינטרנט גם [הזדמנויות כתיבה](#) מתפתחות בהתאם. לנועצים בעלי נטייה ומיומנות כתיבה ברמה טובה כדאי להמליץ לשקול כיוון זה, הן כשכירים והן כעצמאים, ואף משרות שמאפשרות עבודה מהבית. עם זאת, אין ספק שלכותבים בשפות זרות, לרבות אנגלית, קיים יתרון מבחינת מספר קוראים הפוטנציאליים ("traffic"). ניתן להתרשם מדוגמאות של הצעות עבודה בכתיבת תוכן ב[AllJobs](#), [jobnet](#) [דרושים](#).

לכתיבת בלוגים

המעוניינים להתחיל או לשדרג בלוגים יכולים למצוא המלצות בשפע של אתרי אינטרנט, בעברית ובאנגלית, כגון: מהן [המגמות הבולטות](#) ביצירת בלוגים, ומהם המודלים השונים [להתפרנס מהבלוג](#). כתבות אלה מציתות את הדמיון.

תיהנו.

מקורות

- Chiang, I., Chiang, Y., & Lin, Y. (2013). The antecedents and consequences of blogging behavior. *Social Behavior and Personality*, 41(2), 311-318. doi:10.2224/sbp.2013.41.2.311
- Gati, I., & Asulin-Peretz, L. (2011). Internet-based self-help career assessments and interventions: Challenges and implications for evidence-based career counseling. *Journal of Career Assessment*, 19, 259-273. doi:10.1177/1069072710395533
- Osborn, D. S., Kronholz, J. F., Finklea, J. T., & Cantonis, A. M. (2014). Technology-savvy career counselling. *Canadian Psychology*, 55(4), 258-265. doi:10.1037/a0038160
- Tan, L. (2008), Psychotherapy 2.0: MySpace blogging as self-therapy. *American Journal of Psychotherapy*, 62(2), 143-63.
- Zareie, A., & Selamat, N. H. (2014). Blogging a personal window to pleasure and self-therapy: A case study of Iranian women bloggers. *Asian Social Science*, 10(15). doi:10.5539/ass.v10n15p16

ייעוץ אוספובט
לחצו לפרופיל הכותבת

"זהירות: שדרוג קורות חיים"

המפאך פבא בקריירה שאך מאחיל - זכשיל!

ייעוץ אוספובט
052-5205514
yael@odp.co.il

מבוא אישי:

אולי זה יישמע מוזר, אבל בימי חיי לא הצלחתי לכתוב שירה. קינאתי קנאה עזה בחבריי המשוררים והאמנים שידעו להפוך מלים לסיפור עוצמתי.

האמנתי בכוח המלים לחולל מפנה בתודעה.

לפני למעלה מעשור, מישהי הציעה לי לכתוב בלוג על השילוב המופלא של מוסיקה בחיי הארגונים. התחלתי. ובדרך גיליתי שפוסטים שהיתה להם חשיפה גדולה יותר היו דווקא פוסטים 'טעונים' ברגשות עזים: אושר, התפעלות, כאב, געגוע, כעס... טוב, כעס זה נושא הכי פופולרי - ולכן למדתי לכעוס, לפחות על הנייר.

עם השנים, פתחתי עסק בתחום ייעוץ קריירה, ייעוץ ארגוני וגיוס ברשתות החברתיות. היכולת שלי לייצר פוסטים 'נוגעים' הפכה לכלי פנייה ללקוחות. נוצרו 'תבניות כתיבה' שלתוכם נכנסים התכנים. בעצם, הפוסטים נוצרים לבד אחרי התנסויות שונות, מול יחידים ומול קבוצות.

מטרת הפוסט היא להעביר מסר אחד קצר וברור לקורא.

שדרוג קורות חיים: זהירות, אתם יכולים לפספס

פתגם ברוסית אומר שמכוננית זה לא מותרות אלא אמצעי תחבורה. אז כן, גם שכתוב או שדרוג או כתיבת קורות חיים מזמן הפכו למצרך כמעט חיוני בחיי מחפשי עבודה - ובצדק. כדי לפרוץ את החומות של תהליכי הגיוס- חומות ממוכנות ואנושיות - העובדים ואנשי המקצוע פיתחו טקטיקות משוכללות, ואחת מהם היא כתיבה שיווקית של קורות חיים. **זהירות: לא בכל מקרה היא אפקטיבית.** ולא, אני לא מדברת על מקרה שבו אין שום דבר משותף בין טופס קורות החיים לבין מי שעומד/ת מאחוריו שגם הוא נפוץ.

והסיפור הולך ככה.

סיון התמודדה על תפקיד בכיר במוסד ציבורי. היא פנתה אליי בתלונה: 'קורות החיים שלי שודרגו לאחרונה בחברה מובילה, אך הם לא מוצאים חן בעיניי' - אמרה. הבטתי בקורות החיים - והם היו לכאורה תקינים לחלוטין: פסקת מבוא עם ציון התמחויות והישגים, אחר כך תפקידים שסיון ביצעה - במלוא הדרם, רווי מלות מפתח, דוגמאות ו-קורות חיים שמשאירים טעם של עוד. ביטויים שיווקיים מפוצצים

כמו 'הובלת מהלך'... או 'בניית אסטרטגיה' - ROI" אפילו 'KPI' הביטו עליי מכל שורה. **דבר אחד פעוט ששמתי לב אליו והוא הפריע לי - שהפסיקים לא במקום.** אני רגילה שזה מפריע רק לי - מה לעשות, החינוך הרוסי שלי... אמרתי לסיון שאין מה לדאוג. וחוץ מזה, אמרתי, הרי מזמינים אותך לראיונות. מה עוד את רוצה???

סיון התעקשה וביקשה לבדוק את קורות החיים שלה פעם נוספת. אמרתי לעצמי שאני מבזבזת את הזמן של עצמי. אבל, התחלתי לקרוא.

צלצלתי לסיון למחרת בבוקר ואמרתי לה שאני רוצה לשכתב את קורות החיים שלה פעם נוספת.

מה מצאתי שם שגרם לסיון לנוע בחוסר נוחות בכיסא?

1. **שגיאות כתיב.** אל תזלזלו, אף אחד מאיתנו לא חסין, גם אני... בהחלט, יש מצב לכתוב 'ניתור' במקום 'ניטור', Gantt במקום 'Gantt' ו-'Rod Map' במקום 'Road Map'. אבל 'המכללת עמק יזרעאל', 'בניות של מערך הלוגיסטי' (שגיאות סמיכות) יחד עם 'Menagement' - זה היה בשבילי too much.

2. **שגיאות תחביר ומינוח.** 'ניהול ייצור ומסיבות עיתונאים', 'בניית תקציב ומסרים שיווקיים' (זה נשמע כמו 'בניו יורק ירד גשם ושני ישראלים'), 'עיצוב Road Map עפ"י KPII' - כל אלה מפריעים לנו, אך ספק רב אם אנחנו מודעים לסיבה לכך בעת הקריאה. ניסוי מפורסם שבדק את השפעת המסרים התת-סיפיים (Subliminal messages) כאשר לנבדקים (שצפו בסרטים בקולנוע) העבירו מסר ממוקד וחזק שכלל מלים או תמונות של קוקה-קולה ופופקורן לאלפיות שנייה בלבד, מכירות קולה ופופקורן בקולנוע עלו. מסר תת סיפי מורכב מתמונה או מלה שמוצגת לזמן קצר, כך שקולט המסר אינו מודע לו. **קריאת קורות חיים לפעמים הופכת להיות קריאת מסרים תת-סיפיים.** כי המגייס/ת מביט/ה בקורות החיים במשך 8-20 שניות בלבד ולא קורא/ת כל משפט מילה מילה בסדר הנכון. עד כה, לא נעשה ניסוי בו העבירו לנבדקים מסרים מבלבלים - אך אני משערת שהם היו גורמים לנבדקים לאבד את כיווני המחשבה - וזה בדיוק מה שקרה להבנתי במקרה של קורות החיים של סיון.

3. **התאמה לתפקיד - לא רק ברמת המלל.** לתפקידי ייצור, הנדסה ו-QA אין כל חשיבות בעיצוב. אולם, לתפקידי ניהול, שיווק, מרקום, אדמיניסטרציה, משאבי אנוש, עריכת דין ובוודאי עיצוב גרפי ותחומים נוספים עיצוב הדף עשוי להיות קריטי! וזאת מכיוון שבתפקידים האלה אסתטיות היא חלק בלתי נפרד מהעשייה המקצועית. תארו לכם מנהלת שיווק שתבזבז משאבים רבים על פרסום מכיוון שהיא אינה מבינה מהי נראות נכונה?

וישנם פרמטרים נוספים שראוי לשים לב אליהם, כגון מבנה תפקיד, חוסר התאמה בין ערכים אישיים של האדם לבין קורות החיים, חוסר התאמה למשרות ועוד.

האמת היא, שכשמראיינים שאלו את סיון, היא הרגישה לא נוח עם ההגדות והמשפטים - ויצרה שלא במודע פער עצום בין ההסבר שלה לבין הניסוחים ומלות המפתח של קורות החיים - מה שכנראה הוביל את המראיינים שלה למסקנה שסיון לא מתאימה לתפקיד.

מאחלת לכולנו למצוא עבודה מהר!

"קריירה שנייה: שינוי הכרחי"

ד"ר מירה חניק | לחצו לפרופיל הכותבת 🔍

[/http://www.haderech.co.il](http://www.haderech.co.il)

מבוא אישי:

בשנות התשעים של המאה שעברה, עסקתי רבות בחקר המושג "הצלחה" עבור נשים. בעשור שבו נשים נאבקו על מקומן בעולם המקצועי ובדרגי הניהול, על גובה שכרן, ועל איזון בחייהן, וכל אלה למול תפיסות סטריאוטיפיות לגבי יכולותיהן - הרגשתי צורך להביא את הידע הקיים על כל אלה ולסייע לנשים השואפות להגיע למימוש הכישורים שלהן בעולמן האישי והמקצועי.

מטרתי היתה לסייע לנשים מוכשרות ובעלות שאיפות לפלס לעצמן דרך בעולם שעבורן הוא מלא מהמורות ומחסומים. התייעצות עם משפחתי העלתה רעיון שאתר אינטרנט (בתקופה שבה המושג "בלוג" עדיין לא נולד) יהיה ערוץ שבו תוכל אישה המבקשת **לפרוץ דרך לעצמה** - אם בעולם המקצועי שלה, בדרגי הניהול או באקדמיה, במסחר או בעסק קטן - למצוא מידע, תמיכה ועצות מבעלי הידע ומנשים כמוה.

הוחלט שב"הדרך למעלה", הפונה לנשים בלשון נקבה, לא יהיו מדורי ביטול, אופנה או רכילות. המדורים המרכזיים בשנים הראשונות עסקו בעולם המקצועי, בקידום עצמי, בניהול ומנהיגות, ובנושאים אחרים הנוגעים להעצמה אישית, ופיתוח יזמות. ברבות השנים, גדל האתר והתרחב, בעיקר הודות לנשים המומחיות בנושאים שונים, שתרמו מניסיוןן ואחרות ששיתפו בסיפורי חייהן. האתר מחזיק היום כאלפיים דפים (מאמרים או כתבות) בנושאים אלה.

קריירה שנייה - שינוי הכרחי

כאשר הופתעה יום אחד, עליזה א., כתבת טכנית בחברת היי-טק, ע"י הממונה שלה בהצעת קידום לתפקיד אחראי יותר, נוכחה כי תגובתה הפנימית היתה של חוסר התלהבות, ואף אכזבה, מעצם ההצעה. כשהחלה לדון בינה לבינה על הצעת הבוס שלה, עלתה לתודעתה המחשבה שבעצם בשנה-שנתיים האחרונות היא מגיעה בבוקר לעבודה בתחושה של חוסר רצון ומעורבות נמוכה, וסופרת את הדקות עד לסיום יום העבודה. ברגע שהיא סוגרת את דלת משרדה, חשה עליזה תחושת שחרור והקלה כה גדולה, שהיא עצמה מופתעת ממידת הדחייה שהיא נושאת בחובה, כלפי עיסוקה.

באיבחון ראשוני, התברר לה שהיא עייפה ושחוקה מכל מה שקשור בעבודתה הנוכחית, וכי כישוריה הטבעיים טמונים דווקא במקומות אחרים לגמרי. הוצע לה ללכת בעקבות ליבה, ולפתח את כישוריה בתחום בו היא נהנית יותר לעסוק.

לאחר שתי פגישות ייעוץ, הגיעה עליזה להחלטה הבלתי נמנעת: היא הקימה עסק קטן המשלב משתלת צמחים עם ייעוץ לעיצוב גינות - תחום שהצטיינה בו כתחביב בגינת ביתה הפרטי. עליזה מתארת את

ההכרה שהגיעה אליה, ואת השינוי שביצעה כ"הצלה ממש": "הרגשתי שלא הייתי מסוגלת להמשיך ככה. אני היום במקום טוב יותר בחיים שלי. זה באמת מה שאני אוהבת לעשות".

* * * *

הנתונים של המאה ה-21 מצביעים על כך שהאדם העובד מחליף את מקום עבודתו כשמונה פעמים בממוצע בימי חייו, ולפחות פעם אחת את עיסוקו. מספר נקודות בחיים מאופיינות בצורך בשינוי של עיסוק או קריירה.

סוף שנות ה-20, הוא גיל המסמן בפעם הראשונה הערכה מחדש של הקריירה. גיל זה מלווה בבחינת ההתקדמות לעבר יעדים אישיים ויעדי קריירה, וגורר איתו החלטות לגבי שינוי או הישארות במסלול זה. רבים מגיעים, לאחר מספר שנים של התעסקות במקצועם, להכרה כי המקצוע המקורי, אליו דחפו אותם הוריהם או המורים לשעבר, אינו מספק אותם או שאינם מתפתחים בו כראוי. זהו צומת המתאים להכשרה מחודשת, או ללימודים לצורך שינוי הקריירה.

שלב אמצע החיים, הוא תקופה נוספת, המלווה גם היא בסדרה של שינויים בתפיסת העולם וההתמודדות של היחיד עם עצמו ועם מטרות חייו. לעיתים קרובות מלווה תקופה זו במעין סיכום-ביניים של החיים, וחשבון נפש בו מעורבים ספיקות, קונפליקטים, ולעיתים גם תחושה של שחיקה ו"תקיעות" ביחס לעבודה ולעיסוק.

צרכיהם ושאיפותיהם של גברים בנושא הקריירה בתקופת חיים זו, אינם זהים בהכרח לאלה של נשים בנות גילם. נשים רבות, שהיו עסוקות בטיפול התא המשפחתי, ופחות בפיתוח והגשמת שאיפותיהן בתחום הקריירה, עשויות בשלב זה של החיים לראות את ההזדמנות לה ציפו שנים רבות - לבטא את עצמן, להתקדם ולהתפתח בקריירה חדשה או מחודשת.

גברים באותה קבוצת גיל, נוטים לפתח מודעות גבוהה יותר לצרכים הרגשיים שלהם, ולגלות גמישות גבוהה יותר בתחום היחסים החברתיים והבינאישיים. עזיבת מקום העבודה או שינוי תפיסת הקריירה מבטאים באופן חיובי ובונה יותר משבר כזה באמצע החיים.

מכיוון שהקריירה והעיסוק שלנו מהווים חלק כה מרכזי בחיינו, אנשים רבים חשים שהערך העצמי שלהם מחובר לתפקיד שהם עושים בעבודה. הצלחה, כישלון, או בעיות בעבודה, מקרינים על הערך העצמי של האדם. תחושת "תקיעות" או "חוסר הצלחה" הן איתות עוצמתי שהגיע הזמן להחליף עיסוק או קריירה. אצל רוב האנשים, כרוכה החלטה כזו בהתלבטויות ובפחדים צפויים, ובדאגה הנובעת בדרך כלל מן הצורך לעזוב דפוסים ישנים ולהתנסות בשדות חדשים ובלתי מוכרים.

אולם לעיתים, דווקא במצב של משבר אירגוני, פיטורין וקיצוצים, זוהי האפשרות היחידה, והסבירה ביותר להציל את הקריירה. מעטים הם יחידה הסגולה המקדמים כל שינוי בשמחה, והרואים את משמעות חייהם בשינוי מתמיד. אנשים המסוגלים לעשות זאת, הם מאושרים בחייהם.

* * * *

סיפורו של עודד:

אדם אחד, המשאיר את הרושם כי הוא מגשים את מהותו הפנימית בשינויים ובהחלפת קריירה ומקומות עבודה, הוא עודד, מהנדס מכונות בהכשרתו. הקריירה שלו רצופה שרשרת ארוכה מאד של תפקידים השונים זה מזה, ורובם ללא קשר להכשרתו המקורית. משפט המפתח של עודד הוא: "בשביל לעשות שינוי צריך לנשום עמוק", והקריירה שלו מתאפיינת בקפיצות מהירות מתפקיד לתפקיד, ומארגון לארגון.

עודד מעיד על עצמו: "אני לא יכול לזהות את עצמי הרבה זמן באותו מקום". שאיפת חייו, לדבריו, היתה תמיד להיות עובד סוציאלי, ונראה שכל תפקיד שהוא לוקח על עצמו, נמדד לא מעט על פי מידת הדמיון שיש בו לשאיפה זו. תפקידו, "כרגע", הוא מנהל מפעל גדול המייצר ומשווק תוצרי נייר שונים: "צריך הרבה נפש של עובד סוציאלי כדי לטפל במאה וחמישים עובדים", הוא מגדיר את עיסוקו הנוכחי.

אולם, בל ייווצר הרושם שמעברים ושינויים כה רבים הם דבר קל אפילו למי שמייחל להם. לאחר שעזב תפקיד בכיר בחברת היי-טק וישב בבית חמישה שבועות בחיפוש מקום עבודה, מגדיר עודד תקופה זו כתקופה "הכי קשה שהיתה לי בחיים".

אחד הדברים המרשימים אצל האמיצים המחליפים קריירה, היא התחושה הפנימית של הדחף, הכוח הגדול המוביל אותם להגשים את עצמם. החשוב הוא לראות שיש אופציות אחרות שניתן לבחור מהן. זה מה שמבדיל בין אלה שהרצון שלהם לשנות קריירה נשאר בגדר חלום לא מושג, לבין אלה שמגשימים את עצמם בחייהם.

* * * *

סיפורו של אניבה:

שעור כזה, למדתי מאביבה, משתתפת בקורס למנהלות, שסיפרה בריאיון הכניסה כי באה לקורס כדי "להעביר את הזמן", משום שבעבודתה אין כל סיכוי לקידום, וגם ממילא מזמן כבר איבדה בה עניין.

כחצי שנה מסיום הקורס, סיפרה לי אניבה בשמחה מופגנת: "חיי השתנו ללא הכר". והסבירה: "ראיתי פתאום שיש לי המון אופציות. הרבה יותר ממה שחשבתי קודם. התחלתי לבדוק אפשרות לעבור לעיסוק בתחום מודעות-הגוף, וגיליתי שאני מצליחה להדריך אנשים ולעזור להם".

אביבה עזבה בהדרגה את מקום עבודתה, תוך שהיא שומרת לעצמה זכות לחזור אליו. במקביל, החלה להדריך אנשים בשיטת התעמלות בריאותית מיוחדת. "הצמיחה האישית שלי, זה הערך המיוחד שהפקתי מהשינוי שעשיתי", מסבירה אניבה. "אם היית אומרת לי לפני שנה שהיום אהיה מאושרת כפי שאני מרגישה, הייתי צוחקת לך בפרצוף", היא מעידה.

* * * *

מה שמייחד אנשים אלה, הבוחרים בעצמם לקום ולבצע שינויים דראסטיים במערך החיים שלהם, הוא האומץ והאמונה בעצמם. ניתן ללמוד מאנשים אלה, גם אם אנחנו נאלצים לעשות שינוי בקריירה, שלא מבחירה אישית.

אנשים המחליפים קריירה בהצלחה, עושים מספר צעדים חשובים, שלא כדאי להתעלם מהם:

- ראשית, הם **מציבים יעדים**. הם בודקים מה המטרות האמיתיות בחייהם, מה הם אוהבים לעשות, ואיפה ניתן ליישם זאת, ובחרים את המסגרת שתיתן להם את מה שהם זקוקים לו.
  - אנשים אלה **פתוחים לרעיונות חדשים**, וקשובים לכל הזדמנות המתדפקת בחלון. הם אינם אומרים: "לא עכשיו, אני עסוק בלסבול ממה שאני עושה", אלא מקשיבים היטב לכל הזדמנות הניקרת בדרכם, ובודקים כיצד יוכלו לנצל אותה.
  - אנשים אלה **קמים ופועלים**. במקום להתלונן ולקטר על מקום העבודה העלוב שלהם, על הבוס הלא-מתחשב, ועל המשכורת הנמוכה, הם פשוט קמים ועושים. הם לא אומרים: "הלוואי והיה לי גב כלכלי כדי לעשות זאת", אלא: "אין לי ברירה, עלי לעשות זאת".
  - **אנשים אלה משווקים עצמם לסביבתם כל הזמן**, בלי להתבייש. הם מדברים עם כל מכריהם, ומספרים להם מהו התפקיד שהם מחפשים. אנשים אלה הם **בעלי מיקוד שליטה פנימי**, האומר: "אני אדון לחיי. רק אני מסוגל להזיז דברים". הם **רואים את עצמם בלבד כאחראיים לעתידם** ולאושרם, ובמקום להאשים את המצב הכלכלי, את וועד העובדים, או את ההנהלה, הם פשוט בוחרים להתמקד על יעדיהם ויוצאים לכבוש אותם.
- אם אתה נמצא "בין עבודות", או מצפה להודעה לא-נעימה ממקום עבודתך, אמץ לך את המוטו של אנשים אלה: "אין ברירה: רק אני יכול להושיע אותי".

בהצלחה!

<https://www.agamy.co.il/blog/>

נורית אגמי | לחצו לפרופיל הכותבת 🔍

מבוא אישי:

אני יזמת חברתית ומנכ"ל של חברת ההשמה רשת אגמי ויש לנו חזון חברתי. אני רואה את הייעוד שלי ושל עובדי החברה כשותפים לחזון החברתי שלי שהוא לעזור לאנשים ולמחפשי עבודה בפרט כי העיסוק שלנו הוא בתחום הזה. את חברת ההשמה הקמתי ב- 2007 וב- 2010 התחלתי לכתוב בלוג.

כל ההתחלות קשות'

כמו כל ההתחלות, גם ההתחלה הזו לא היתה פשוטה. לכתוב את הפוסטים הראשונים דרש השקעת זמן ומאמץ. זו מיומנות שצריך לרכוש אותה ועם הזמן היא משתפרת. לאחר שנים שאני כותבת, כיום ייקח לי לכתוב פוסט כשעתיים. בעבר אותו פוסט היה לוקח לפחות כפול זמן. הפוסטים האחרונים שהוצאתי הם יותר עמוסים במלל ובתוכן והרבה פעמים גם יותר מורכבים רעיונית לעומת הפוסטים הראשונים. עצתי, למי שמעוניין להתחיל לכתוב בלוג, היא פשוט להתחיל. עם הזמן משתפרים וזה נהיה הרבה יותר קל.

פעם, הייתי מוציאה תכנים חדשים בתדירות מאוד גבוהה. כיום אני מודה שהתדירות ירדה. אני יכולה להרשות לעצמי לשחרר כיום פחות תכנים חדשים כי יש לנו באתר כבר כל כך הרבה תכנים וניתן גם למחזר אותם מידי פעם כי הרי האנשים ברשימות התפוצה מתחלפים ומתווספים אנשים חדשים, אז החדשים לא קראו את התכנים מלפני שנתיים. חוץ מזה, גם האנשים הוותיקים לא זוכרים את התכנים שפורסמו מזמן. אז ניתן למחזר תכנים טובים. לגבי תכנים חדשים - אני מאמינה באיכות ולא בכמות. אני מעדיפה להוציא פוסט אחד חדש מאוד מעניין בעל ערך גבוה פעם בחודש מאשר לפרסם תכנים על בסיס שבועי שיהיו פחותי ערך.

לא את כל התכנים אני "מייצרת". למשל - יכולים להיות מאמרים של מחקרים מחו"ל ואני "אגיר" אותם ואוסיף עליהם את התובנות שלי ואת הפרשנות שלי. כמובן שאתן קרדיט לכותב המאמר ואפנה למאמר המקורי.

אני חושבת שכשכותבים בלוג, גם אם לוקחים תוכן של מישהו אחר, כדאי לנו להוסיף את התובנות שלנו ואז באישהו מקום חידשנו וקצת "אימצנו" אותו, גם אם לא מדובר בתוכן מקורי שלנו. עצם זה שרשמתי ניתוח או שיתפתי בתובנות שלי והתוכן הזה מופיע רק אצלי, אז למעשה מדובר בתוכן של מישהו אחר עם תוכן מקורי שלי.

ההשקעה לא מתחילה ונגמרת בכתיבה של פוסט - צריך אתר, צריך לקדם את הפוסטים במילות המפתח הרלוונטיות אז צריך גם להבין בקידום אורגני וצריך גם לפרסם את הפוסט לאחר כתיבתו.

את האתר הראשון, על פלטפורמת וורדפרס, אני הקמתי. זה היה בהתחלה. היום יש לי אנשים שמתחזקים לי את האתר ומפרסמים את התכנים.

כתיבה של בלוג, זו השקעה יחסית גדולה ולדעתי זה שווה את זה כאשר מדובר בריצה לטווח ארוך. אם המטרה היא בעיקר בשביל לייצר מכירות כאן ועכשיו, כתיבת בלוג זו השקעה גדולה שלא מצדיקה את המטרה.

המניעים לכתיבת הבלוג:

בתחילה תפסתי את הבלוג בעיקר בתור כלי שיווקי, כלי שיאפשר לנו לעזור ליותר מחפשי עבודה ולתת להם מגוון של שירותים שיעזרו להם. עם הזמן התפיסה של הבלוג השתנתה ויחד עם התפיסה, השתנו גם התכנים. כיום יש בבלוג הרבה תכנים שהם הרבה מעבר לנושא של חיפוש עבודה. יש תכנים בנוגע לתת-מודע, ביטחון עצמי, מגמות בשוק העבודה, תחום של קריירה וגם נושאים שהם במיוחד עבור אנשי משאבי אנוש ואפילו עבור יזמים.

כיום, אם יש נושא שנדלקתי עליו, אני יכולה לשבת ולכתוב עליו בספונטניות ואין שום מטרה נסתרת חוץ מההנאה שלי בכתיבה ושיתוף הידע עם אנשים נוספים. מדובר בנתינה נטו. למשל - אחד הפוסטים נתן כלים איך לבחון את התרבות הארגונית של ארגון כך שאנשים יוכלו לבחון את ההתאמה שלהם לארגון. הפוסט הזה לגמרי מספק את הידע שנדרש לאדם על מנת לבחור את מקום העבודה הבא שלו, למשל כאשר מועמד מקבל שתי הצעות עבודה במקביל וצריך לבחור.

התועלות בעיניי של כתיבת בלוג:

1. **חזון חברתי** - כחלק ממימוש החזון החברתי שלנו של לעזור לאנשים. הבלוג נותן ערך מוסף גבוה בתחום של חיפוש עבודה וקריירה ועד היום מאות אלפי אנשים נחשפו לתכנים שלנו.
2. **בידול** - חברת השמה עם בלוג גדול, זה מבדל אותנו לעומת שאר חברות ההשמה. יש לנו קהל עוקבים גדול ואיכותי, כולל מעסיקים, אנשי גיוס, ואנשי משאבי אנוש. קל לנו יותר לגייס ארגונים מגייסים בתור לקוחות שלנו ואנחנו גם מקבלים פניות יזומות. בפגישות עם לקוחות, קורה לפעמים שלמשל סמנכ"לית משאבי אנוש אומרת לי: "אני עוקבת אחרי הבלוג שלך". זה משהו שכיף לשמוע.
3. **יתרונות בתחום ההשמה** - דרך נוספת להגיע אל מחפשי עבודה ולקבל מועמדים שלא היו מתקבלים בדרך אחרת ונחשפים למשרות שלנו דרך הבלוג.
4. **מטרות שיווקיות** - בתחום של שירותים בתחום חיפוש עבודה וקריירה, מגיעים אלינו לקוחות אחרי שנחשפו לתכנים שלנו. בעידן של היום, קשה מאוד למכור אם לא נתת ערך מוקדם ללקוח. הרבה יותר קל למכור לאנשים לאחר שקיבלו ערך מאוד גבוה בחינם כי הלקוח כבר מכיר אותך, מחבב אותך וסומך עליך. הכי חשוב, הוא קיבל משהו בעל ערך ממך ואנשים רוצים לתת בחזרה למי שנתן להם קודם.
5. **נהפכתי לאוטוריטה** - זה אחד מתוצרי הלוואי של הבלוג. מזמינים אותי להרצאות ומראיינים אותי בתקשורת. אני וגם החברה שלי מקבלים חשיפה ופרסום. אנשים מכירים אותי ואת הפעילות שלי ושל החברה שלי.

איך אנשים מגיעים אלינו?

1. דרך קידום אורגני - יש לנו הרבה תוכן ואנשים מגיעים דרך חיפוש בגוגל.
2. דרך רשימות התפוצה שלנו - אנחנו מדוורים על כל פוסט חדש את רשימת התפוצה שלנו ואת עשרות אלפי החברים בקבוצות שלנו בלינקדאין ובפייסבוק.
3. פרסומים ברשתות החברתיות.
4. אנשים כבר מכירים אותנו ומגיעים אלינו ישירות.

לסיכום

לבלוג שלי כיום יש מאות אלפי קוראים בשנה אחת ואני נהנית מעצם הכתיבה וכל התועלות הן מבחינתי סוג של בונוס למה שאני גם ככה אוהבת לעשות, שזה לכתוב, לשתף בידע בעל ערך גבוה שעוזר לאנשים. לא כל מחפש עבודה, יכול להרשות לעצמו יועץ אישי בתשלום. לדעתי, אנחנו העזרה הכי טובה ומקיפה שניתן להשיג כיום בחינם.

www.nirit4job.co.il

"לינקדאין לחיפוש עבודה ובניית קריירה – מדריך"

נירית גלר ג'מילי | לחצו לפרופיל הכותבת

מבוא אישי:

לפני מעל עשור התחלתי את דרכי כעצמאית, יועצת ומאמנת תעסוקתית תוך התמקדות בליווי תהליך של מציאת עבודה ובניית קריירה. קודם לכן, מעל עשור הייתי בתפקידי ניהול במשאבי אנוש בארגונים גדולים, בהם גייסתי אלפי עובדים, הדרכתי מאות מנהלים שקלטו את עובדיהם, וליוויתי את ההפרטה הראשונה בתע"ש.

באותם ימים יכלו מחפשי עבודה להוציא מידע רב מהאינטרנט בכל נושא כמעט, אך הדעות והעצות היו לעיתים סותרות, המון אנשים שכתבו על המון נושאים. הלכתי לאיבוד בים המידע.

לאחר כמה שנים של עיסוק בתחום התחלתי לכתוב על מציאת עבודה במקומון. בכל שבוע כתבתי כתבה אחרת במגוון רחב של נושאים. ולאחר מכן עברתי לכתוב בפלטפורמות ארציות, והחומרים התאספו.

פרויקט הכתיבה הגדול ביותר שלי היה הספר שהוצאתי: "המדריך המלא לבחירה ומציאת עבודה: השתלבות נכונה ובניית קריירה". לתומי חשבתי שכל שנדרש זה לאסוף את הכתבות ולכרוך לספר. הפרויקט הזה ארך שנתיים ארוכות וקשות, ולמרות הקושי, המשכתי לכתוב על מנת שתהיה מעין תורה סדורה לכל מי שמחפש עבודה.

מאז הוצאת הספר ועד היום אני כותבת לאורך כל התקופה על תהליך של חיפוש עבודה, כי חשוב לי לספר על חידושים, על שינויים, על מגמות ועל עולות.

אני כותבת כדי שידעו, כדי שיוכלו להיערך נכון, כדי שיוכלו להיעזר בכלים חדשים, וכדי לייצר שינוי בשוק התעסוקה.

אני כותבת מתוך יעוד. היעוד שלי לייצר שוק תעסוקה שפוי יותר, תהליכי חיפוש עבודה איכותיים וקצרים יותר, ושנאשים לא יוותרו על עבודה ראויה.

כי כולם ראויים לעבודה ראויה.

*****

לינקדאין לחיפוש עבודה ובניית קריירה – מדריך

בדיוק לפני שנתיים התפרסמה כתבה שלי בנושא רשתות חברתיות בעיתון סופשבוע (קישור לכתבה מופיע בסוף המאמר).

המון נתונים הכתובים בכתבה עדיין נכונים, אך ברצוני להוסיף דגשים רבים, ולהתמקד ברשת לינקדאין (LinkedIn) בחיפוש עבודה. זו הסיבה שהחלטתי לייצר מאמר חדש בנושא לינקדאין:

המצבים שבהם חומלץ להשתמש בלינקדאין:

- **מציאת חברים משותפים** - אתם עשויים למצוא חברים משותפים אך ורק אם יש לכם אנשים ברשת הקשרים שלכם.
- **מידע נוסף לפני פניה יזומה** - בעזרת לינקדאין ניתן לקבל מידע נוסף על חברה / מנהל / תפקידים אפשריים בחברה.
- **מידע לפני ריאיון עבודה** - כאשר מעוניינים לדעת קצת יותר על החברה / על המראיין / על המנהל הישיר/ על העובדים הנמצאים בתפקידים דומים על מנת לחדד את המסרים בריאיון.
- **הרחבת תהליך של חיפוש עבודה** - אני ממליצה לייצר תהליך אפקטיבי, לסקור ולסרוק את שוק העבודה ולאסוף עוד מידע על חברות אפשריות, מנהלים העוסקים בתחום ותפקידים שעשויים לעניין אתכם. זו דרך מעולה לייצר הזדמנויות תעסוקה רבות הרבה יותר.

איזה נתונים תוכלו לחשוף בעזרת הלינקדאין?

- **מידע על חברים משותפים** - בעזרתם ניתן לקבל מידע נוסף מעבר לזה הקיים בלינקדאין, ולעיתים אף לזכות בעזרתם בקידום מול המנהל הרלוונטי.
- **מידע כללי על החברה** - לחברות רבות יש דף מידע על החברה בלינקדאין.
- **מידע על המנהלים בחברה** - הוותק שלהם בחברה, מה החברות שמהן הגיעו, מהם תחומי האחריות שלהם.
- **מידע על תפקידים רלוונטיים** - מה כוללים תחומי האחריות של אלה אשר מבצעים היום את התפקיד הנחקק, מה הוותק שלהם, האם מדובר בעובד אחד או שישנם כמה עובדים אשר מבצעים את אותו תפקיד.
- **מי הסתכל עליכם** - יתכן שלפני הריאיון תגלו שהמראיין או מישהו ממשאבי אנוש מאותו ארגון בחן את הפרופיל שלכם. אם כי מעסיקים רבים נוהגים לרכוש את הפרופיל האנונימי על מנת שלא להחשף.

מי מסתכל עליכם בלינקדאין?

- **מגייסים** - מגייסים רבים מצויים בלינקדאין, ובעזרתו הם מאתרים מועמדים. **מראיינים** - לפני ריאיון עבודה מראיינים רבים מנסים לקבל מידע נוסף על המועמד מעבר לכתוב בקורות חייו.
- **אנשי מקצוע** - אשר רוצים להרחיב את הקשרים שלהם עם אנשי מקצוע בתחומם.
- **אנשים אקראיים** - לינקדאין ממליץ לכל מי שיש לו פרופיל בלינקדאין ליצור קשר עם אנשים אחרים על פי אלגוריתם נסתר.
- **מחפשי עבודה** - מחפשי עבודה רבים מנסים להגדיל את רשת הקשרים שלהם ולהגיע למנהלים שאליהם הם מעוניינים לפנות ובהמשך להציע את מועמדותם.
- **מכרים** - שעבדו אתכם בעבר או שלמדו אתכם, או בני משפחה/ שכנים / מכרים שמעוניינים לדעת עליכם קצת יותר ו/או לצרף אתכם לרשת הקשרים שלהם.

- **הממונים** - אחד התופעות הידועות למנהלים רבים שכאשר העובדים שלהם מבצעים שינויים רבים בפרופיל שלהם בלינקדאין, זה עשוי לרמוז על תהליך דיסקרטי של חיפוש עבודה. אם אתם עובדים, אך גם אם לא, כדאי בתקופה בה אתם עושים שינויים רבים בפרופיל תסגרו את האופציה של פרסום השינויים שביצעתם. באופן כזה כל מי שיכנס לפרופיל יראה את השינוי, אך כל אנשי הקשר שלכם לא יעודכנו על כל שינוי קטן.

נצות חשובות:

- **הגדלת רשת הקשרים** - ככל שרשת הקשרים שלכם תהיה רחבה יותר ותכיל אנשים שאתם מכירים כך תוכלו לקבל מידע על מקומות עבודה פוטנציאליים/ על משרות/ על המנהלים הרלוונטיים ואולי אף לזכות בעזרתם במציאת עבודה.
- **לא לציין שאתם מחפשים עבודה** - גם אם אתם מחוץ למעגל העבודה. אני ממליצה שאת מקום העבודה האחרון תשאירו כמו שהוא, ותשנו רק לאחר שתמצאו עבודה. מגייסים רבים יודעים ששבעים אחוזים ממחפשי העבודה עובדים ומחפשים במקביל, ולכן אינם נרתעים לפנות או לזמן לריאיון כאלה שנראה כי עדיין מועסקים. לעיתים רחוקות הצורך בעובד פנוי יהווה משקל גדול יותר מעובד עם הניסיון הרלוונטי (גם אם יצטרכו להמתין לו לצורך הודעה מוקדמת). לעומתם מעסיקים פוטנציאליים נעתרים פחות לבקשות התחברות כאשר מדובר במחפשי עבודה (עובדה עצובה).
- **קלות הפניה לאדם זר** - לינקדאין בהגדרתו נוצר על מנת לייצר קשרים עסקיים גם עם אנשים שלא מכירים (להבדיל מפייסבוק, שרבים יראו זאת כחוצפה שמועמדים יבקשו חברות). במקרים רבים יסכימו אנשים לצרף אתכם לרשת הקשרים שלהם אך זה מותנה בפרופיל מלא ובתמונה. ונכון, ישנם גם כאלה שמצרפים רק אנשים שהם מכירים.
- **פרופיל מלא** - לינקדאין מנחה כל חבר בו מה צריך להוסיף על מנת לייצר פרופיל מלא. מומלץ למלא בכל השדות הנדרשים.
- **פרופיל באנגלית** - הפרופיל בלינקדאין צריך להיות כתוב בשפה האנגלית בלבד.
- **תמונה** - מומלץ להצטייד בתמונה ברורה, מכתפיים ומעלה (בטח שלא כל הגוף) ומתן דגש על מאור פנים. אין לכם מושג עד כמה תמונה מייצרת מוטיבציה להיעתר לבקשת קשר מאיש זר.
- **קבוצות מקצועיות** - אני ממליצה להיות נוכחים גם בקבוצות מקצועיות ולהשתתף בדיונים המקצועיים על מנת שיכירו אתכם, וזו הזדמנות להכיר אנשים בתפקידים דומים, ללמוד על בעיות בהן הם נתקלים וכמובן על דברים חדשים המתרחשים בתחום העיסוק שלכם.
- **לינקדאין לא מתאים לכל ארגון ולכל תפקיד** - למרות שבתחילת הדרך מספר הענפים והתפקידים שנכחו בלינקדאין היה מצומצם, כיום רבים המגזרים אשר מצויים בלינקדאין, חברות רבות מאוד מצויין בלינקדאין, וקשת רחבה של אנשים במגוון רחב של תפקידים מצויים בלינקדאין. אך עדיין זה לא כולל את כל המגזרים ואת כל התפקידים, אם כי זה מתפתח משנה לשנה.
- **בניית קריירה** - אנשים רבים משביחים את הפרופיל ומגדילים את הקשרים שלהם בלינקדאין כשהם מחפשים עבודה. ולאחר שמוצאים נוטשים את לינקדאין. וזו טעות. לינקדאין מהווה היום את פנקס אנשי הקשר הכי מעודכן שלכם, שכן האנשים עצמם דואגים לעדכן

את פרטי ההתקשרות שלהם, את התפקיד החדש והארגון בו הם מועסקים. כדי למנף את רשת הקשרים שלכם לינקדאין יצרה פלטפורמה של שמירה על קשר בימי הולדת ובשינויי תפקיד וארגון והיא מודיעה לכל המקושרים על כל אלה. אני ממליצה להקדיש כמה דקות בכל שבוע - לאחל יומולדת שמח או ברכות על תפקיד חדש. תמיד יהיה נחמד אם תשאלו למה עברו, תשאלו על החברה החדשה, כך תלמדו עליה יותר. מי יודע מתי מידע זה יהיה לכם לעזר?

כמובן, שלאורך כל הקריירה תוסיפו את אנשי הקשר איתם באים במגע בעבודתכם. כדאי לזכור שיתכן שבעוד כמה שנים תהיו שוב בתהליך של חיפוש עבודה, והקשר שרקמתם ושימרתם יכול לעזור לכם במציאת העבודה הבאה ובבניית הקריירה שלכם.

לסיכום, אני מאוד ממליצה להשתמש ברשת הלינקדאין לחיפוש עבודה. מחפשי עבודה רבים לא מבינים מה לעשות בלינקדאין. לא מבינים מה אפשר להשיג בלינקדאין. לא מבינים איך לפעול בלינקדאין. ומטרת המאמר היא להאיר על כל אלה ועוד.

10" שינויים במסלול הקריירה"

נירית כהן | לחצו לפרופיל הכותבת

מבוא אישי:

כבר כמעט שלוש שנים שאני כותבת כל שבוע טור על עולם העבודה המשתנה. מה פתאום בלוג? עם השאלה הזו פתחתי את הפוסט הראשון. סיפרתי בו על שבוע שכלל הרצאה שגרמה לי להבטיח לעצמי הבטחה, ובהמשך השבוע על פגישת כוס קפה במסגרת הפגישות שאני מקפידה לעשות. קרה לכם פעם שמשוהו התבשל לכם הרבה זמן, אבל משהו ששמעתם (ההרצאה...) או מישהו שדיברתם אתו (על כוס קפה) ופתאום מצאתם את עצמכם מוכנים לפעולה?

אז בסופו של אותו שבוע, בין הרצאה שרק ברגע האחרון החלטתי ללכת לשמוע, לבין שיחה על כוס קפה עם חבר ותיק, נולד לי הבלוג. העוקב הראשון היה הבן שלי והיום באתר מבקרים בשנה מעל 40,000 אנשים שונים שקוראים מעל 70,000 דפים וזה לא כולל את קוראי עיתון גלובס בפרינט ובאתרי החדשות, שם הוא מתפרסם כבר כמעט שנתיים בקביעות כל יום רביעי.

זה מסע מרתק, לצעוד צעד ראשון מתנדנד ולגלות שבילים חדשים לגמרי. במסע הזה פגשתי אנשים מדהימים שהושיטו יד מבעד לרשתות החברתיות, מצאתי את עצמי שותפה לעשייה שלא ברור אם אחרת הייתי מגיעה לעשות, גיליתי עולמות ותכנים שלא הייתי יודעת שהם קיימים. באותו פוסט ראשון עניתי לשאלה אז למה בלוג? כתבתי שם "כי העתיד יגיע בין אם נתכונן אליו ובין אם לאו. אז אם אנחנו צפויים להיות חלק מהעתיד הזה, כדאי מאד שניקח חלק פעיל בעיצובו".

זה עדיין נכון.

10 שינויים במסלול הקריירה'

בשנת 2010 הובלתי פרויקט ליצירת תמונת עתיד שניסתה להבין כיצד ירגיש העובד של 2025. תמונה מרתקת, שאפשרה לנו לגזור מה צריך לעשות בדרך כדי להגיע לשם, לפתח אסטרטגיה עם כיוון, כזו שלוקחת בחשבון את המגמות הצפויות.

מה שיפה בעתיד, שהוא כל הזמן מגיע. כניסתה של 2016, כשמאחורינו מחצית הדרך אל אותה תמונת עתיד, היוותה סיבה מצויינת לבחון מחדש את השינויים במסלול הקריירה. המסקנה: מה שהיה הוא לא מה שיהיה.

1. מעברים תכופים

12 - מספר התפקידים שעובר עובד ממוצע לפני גיל 50, לפי הלשכה המרכזית לסטטיסטיקה בארה"ב. אם בעבר עברנו מעסיקים מעטים בכל שנות הקריירה, כיום אנחנו עדים למגמה של שינויים תכופים במקומות עבודה. **המשמעות לעובד:** עלינו לנהל את הקריירה כך שכל תפקיד מקדם אותנו ומוסיף ערך לסל היכולות שאנחנו מביאים איתנו.

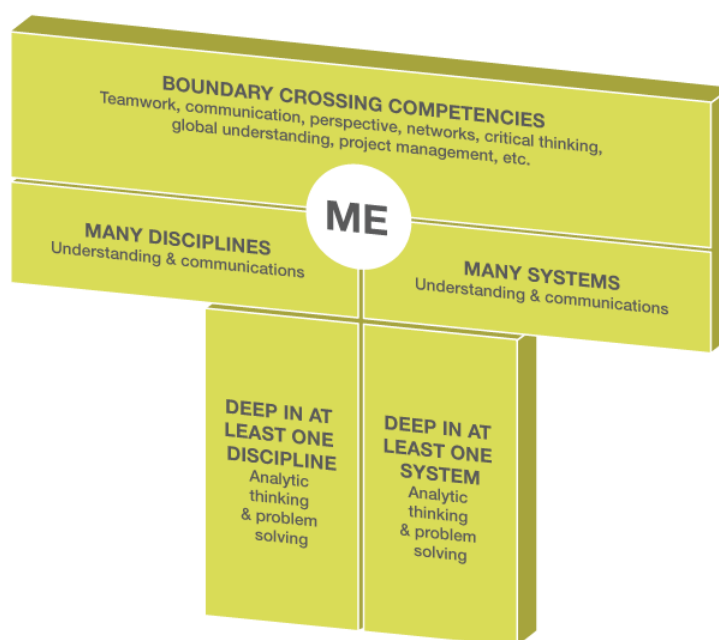
2. מקצועות משתנים

47% - שיעור המשרות שבסכנת היעלמות. בעבר רכשנו מקצוע לכל החיים, אבל השינויים הטכנולוגיים המהירים גורמים לכך שמקצועות משתנים, נעלמים או נולדים. **דוח מרכז טאוב** שיצא לפני כשבועיים מצביע על מגמה דומה גם בישראל: כ-40% מהתעסוקה בישראל היא במקצועות שנמצאים בסיכון גבוה לתהליך מחשוב בשני העשורים הקרובים. **המשמעות לעובד:** צריך להישאר מעודכנים כל הזמן ולרכוש כלים חדשים כדי שנוכל לעבור בין תחומים על פי היכולות והניסיון.

3. גם שכירים, גם עצמאים

34% - שיעור המועסקים העובדים גם כפריילנסרים, לפי מחקר אמריקאי. בעבר החלוקה לקטגוריות היתה ברורה: שכיר או עצמאי, אבל כיום כבר מדברים על ניהול תיק קריירה, המורכב מעיסוקים ואופני העסקה שונים. **המשמעות לעובד:** אנחנו צריכים לדאוג שתהיה לנו יותר מ"רגל" אחת להישען עליה.

4. כישורי עומק ורוחב

בשוק העבודה הישן הכישורים שנדרשנו להם בעבודה היו קשורים במקצוע שלמדנו או עסקנו בו, אבל היום מומחים מדברים על ה-T, כלומר העמקה בתחומים מסוימים, אבל גם ידע ויכולות בעבודה חוצה תחומים ותרבויות. **המשמעות לעובד:** עלינו לפתח יכולות עומק ורוחב. בווינגטון מתקיים זה כמה שנים **כנס T שנותי** המשלב מדיניות, השכלה ותעשייה במטרה לפתח אנשי מקצוע עם עומק ורוחב.

5. תלמידים וצחיים

בעבר האחריות להכשרה מקצועית הייתה על המעסיק, אבל בעתיד האחריות להישאר רלוונטיים תמיד תוטל על העובד. **המשמעות לעובד:** עלינו להשאיר זמן ותקציב להתפתחות כל הזמן. יש היום [מקורות לימוד באיכות גבוהה](#) וללא עלות, אונליין, ובהם: EdX, ALISON, MIT OpenCourseware, Coursera ועוד.

6. ניהול בית-עבודה

46% - שיעור הגברים המטפלים בעניינים אישיים ומשפחתיים בזמן העבודה, לעומת 38% מהנשים, לפי מחקר של איגוד הפסיכולוגים בארה"ב. בעבר מה שהגדיר הצלחה היו קידום ועלייה בהיררכיה ארגונית ובשכר. היום נוספת להגדרה גם איכות חיים, שילוב של עבודה, משמעות, עניין וזמן איכות. כך, גברים מדווחים היום לא פחות מנשים על אתגרי שילוב בין הבית לעבודה. **המשמעות לעובד:** עלינו לשאוף לעסוק במה שאוהבים ולנהל את הזמן בין עיסוקים שונים.

7. מיתוג עצמי

30% - שיעור החברות שלא יראינו מועמדים שאין להם נוכחות ברשת, לפי מחקר של מגייסים בארה"ב. אם בעבר המיתוג שלנו נבע מהארגון שבו עבדנו, בעתיד, ובמידה רבה כבר היום, המיתוג יהיה תלוי בנו - מה אנחנו עשינו. **המשמעות לעובד:** עלינו לתכנן ולבנות את ה-me@me.com.

8. עובדים בכל מקום

+25% - שיעור המנהלים הסבורים שעד סוף העשור עד 75% מהארגון יעבוד מחוץ למשרדים המסורתיים ולפחות חצי יעבדו מרחוק, לפי סקר שנעשה בקרב מנהלים בכירים. בעתיד, מקום העבודה לא יהיה דווקא מקום פיזי, אפשר לעבוד גם דרך הענן. **המשמעות לעובד:** יש לנו יותר הזדמנויות לפיתוח תיק קריירה, להשלמת הכנסה, לעבודה בתקופות שבהן עבודה קבועה פחות מתאימה, עבודה שנמצאת בגיאוגרפיה אחרת וגם פתיחת שוק העבודה לאוכלוסיות שמודרות ממנו.

9. שכר עולה ויורד

פעם שילמו פנסיה לפי שכר אחרון וזה נחשב להטבה משום שהשכר היה באופן כללי בעלייה לאורך הקריירה, אבל זה כבר לא כך. היום השכר עולה ויורד לאורך השנים בהתאם לשינויים בקריירה ו**נראה שמגמה זו תמשך. המשמעות לעובד:** עלינו לשנות את דפוס החשיבה שלפיו השכר רק עולה ולדעת לנהל גם את הירידות.

10. עובדים יותר שנים

+50% - שיעור העובדים מעל גיל 60 ויותר שמתכננים לעבוד אחרי גיל פרישה, לפי נתונים ממדינות רבות. בעבר יצאנו לפנסיה בגיל ידוע, אבל היום אנחנו עובדים הרבה יותר שנים, גם אם לא במשרה מלאה. **המשמעות לעובד:** עלינו לתכנן קריירה שניה ושלישית כולל עבודה בהיקפים משתנים, לאורך החיים.

Career Tips 4 Geeks

הקריירה שלי

כלוגרית תעסוקתית

מאיה בוכניק | לחצו לפרופיל הכותבת

careertips4geeks.blogspot.co.il

הפוסט הראשון בבלוג שלי נכתב כבר בשנת 2009. ליתר דיוק - ב 4/7/2009. רצה המקרה ובדיוק בתאריך שבו חוגגים בארה"ב את יום העצמאות, גם אני חוגגת עצמאות משל עצמי, כי הפוסט הראשון הזה הוביל בעצם להקמת העסק שלי.

ולמה אני מספרת לכם את זה? בגלל מאמר מעניין שכתב יזם סדרתי בשם [Brett Farmiloe](#). קראתי אותו בעיון, חשבתי על התובנות שעלו ממנו בהקשר האישי שלי ו...כן! הזדהיתי עם כל מילה. זו גם הסיבה לכך שאני רוצה לחלוק אתכם את התובנות הללו, ואני בטוחה שהן מועילות עבור כל מי שעדיין מחפש את עצמו מבחינה מקצועית וגם את כל מי שמחפש עבודה חדשה או מתכנן להקים עסק חדש.

בקיצור, מיודענו Brett ערך לפני 10 שנים מסע שטח ברחבי ארה"ב - הוא נכנס לרכב, העמיס מספר חברים ויחד הם חרשו את הכבישים וראיינו יותר מ 300 אנשי מקצוע בעלי קריירה מפוארת. מה הוביל למסע הזה? נתון סטטיסטי שהם קראו והדהים אותם על כך שיותר ממחצית מהאמריקאים שונאים את מה שעושים לפרנסתם. על כן, מטרת המסע הייתה לגלות מהו הסוד של האנשים שדווקא כן אוהבים את מה שהם עושים. הראיונות אוגדו לספר ולסדרה של הרצאות.

אז מה דעתכם? מהו הסוד הכמוס הזה? מסתבר מתוך כל מאות הראיונות הללו שיש תבנית חוזרת, סוג של נוסחה שעומדת מאחורי עסקים מצליחים, מועמדים מבוקשים לעבודה או אפילו קמפיינים שיווקיים טובים. כולם ניחנים בשילוב של 3 הגורמים הבאים:

1. סיפור - ה"למה"?

2. כישורים

3. רשת קשרים

הסיפור או ה"למה"? הם בעצם הסיבה העומדת מאחורי הקמה של כל העסק, זו הסיבה שגורמת למועמד מסוים לבלוט מבין עשרות מועמדים לתפקיד וזו הסיבה שגורמת לצרכן לקנות מוצר או שירות כלשהו. הסיפור הוא בעצם הבידול בהשוואה למוצרים או למועמדים או לעסקים אחרים. זה משהו פיקנטי, משהו שאנשים יכולים להתחבר אליו.

על **כישורים** לא צריך להרחיב יותר מידי - זו בעצם עסקת החבילה - המאפיינים של המוצר או השירות, התכונות האישיות, הידע והניסיון המקצועי של המועמד לעבודה. ואני בטוחה שהפרמטר השלישי - **קשרים** - לא מפתיע אף אחד.

אז הנה לכם הסוד שעומד מאחורי כל אלה שעושים משהו שהם אוהבים: יש להם סיבה טובה לעשות את מה שהם עושים וזה הדלק שגורם להם להמשיך לנסוע/למכור/להוביל. יש להם את הכישורים הנדרשים להצלחה בתחום הזה, כי בכל זאת: "You gotta have the skills to pay the bills". ויש להם את הקשרים שמסייעים להם לגרום לדברים לקרות ולממש את המטרות.

אז מהו ה"למה?" שלי: אחרי שנים רבות של עבודה בתחום הגיוס וההשמה (לרבות ניהול של יחידת רווח והפסד בתחום ההשמה) החלטתי להקים את הבלוג הזה. למה? בגלל ששמתי לב שלמחפשי עבודה יש המון התלבטויות על כל צעד ושעל בחיפוש ושבירוב המקרים אין להם עם מי להתייעץ ואין את מי לשאול. ובחיפוש עבודה כמו גם בקריירה - מספיקה טעות אחת קטנה בכדי לפספס פספוס גדול ויש שגיאות שמלוות בסייד אָפקטס למשך שנים רבות.

באותה התקופה ברשת היה מעט מאוד חומר בנושאי קורות חיים, ראיונות עבודה, לינקדאין וכו'... אז התחלתי לכתוב ולכתוב וראיתי כי טוב ו...אז... טוב, לצערי אז אבא שלי חלה ומצאתי את עצמי במשך שעות ואפילו חודשים בבתי חולים כשהדבר היחיד שמעביר לי את הזמן וגם את המחשבות הרעות הוא הכתיבה ולא רק, אלא גם הקשר הישיר עם אנשים שהתחילו לבקר בבלוג שלי ולשלוח אלי שאלות. כך מצאתי את עצמי עונה במשך חודשים לכולם (בהתנדבות) וגם מקבלת עדכונים עם בשורות טובות מכאלה שיישמו ומצאו עבודה. חלפו להם החודשים והבנתי שיש פה צורך אמיתי ללא היצע. וככה בעצם נולד העסק שלי. מאז, הרחבתי אותו גם לכתיבת תוכן (הרבה מאמרים בתחום באתרים שונים הם בעצם מאמרים שאני כתבתי, גם אם שמי לא מתנוסס עליהם - אז אם אתם נתקלים וזה נראה לכם מוכר מאיזשהו מקום - שתדעו למה) וגם לסדנאות. ואם זה מעניין מישהו אז אני יכולה בהחלט להכריז ש...: כן, אני מאלה שאוהבים את מה שהם עושים! :)

זה היה הסיפור שלי. ואם מישהו מתלבט בנוגע לצעד הבא ולהמשך הסיפור שלו, מוזמנים [לבקר](#).

"איך הגעתי לבלוגינג בינלאומי כמחפש עבודה?"

jobmob.co.il

ג'ייקוב שר Jacob Share | לחצו לפרופיל הכותב 🔍

"מה זה בלוג?" שאלתי.

"זה קיצור ל'בִּלּוֹג'. כמו יומן שמפרסמים באינטרנט.

זה היה בשנת 1999. סיימתי את התואר הראשון במדעי המחשב ב-1997, עליתי ארצה מקנדה, התחלתי וסיימתי שירות בצה"ל של שנה אחת, ועבדתי כמנהל בפיתוח אתרים עבור חברת אמזון בפריז.

"יומן מקוון? מה הסיפור? זה רק עוד אתר אינטרנט."

לקח לי 7 שנים לענות על השאלה.

בשנת 2006, מצאתי את עצמי שוב בפריז, שם "צומצמתי" מעבודתי כמנהל פרוייקטים בכיר ומנהל פיתוח אתרים עבור חברה מתחרה באמזון. שמחתי על הפיטורין כי אני ואשתי רצינו לחזור ארצה על שני ילדינו.

שמחתי גם ללמוד עוד על משהו חדש: בלוגינג. בשבע השנים האחרונות הבאזז על בלוגינג המשיך להתגבר, מיליונים התחילו בבלוגינג, אך טרם הבנתי למה? כמו איש טכני טוב, ידעתי שהדרך הטובה ללמוד היא בעשייה.

אבל על מה לכתוב בלוגינג?

זה היה קל. חיפשתי עבודה בארץ, אז אכתוב בלוג על חיפוש עבודה! באותה תקופה עדיין לא הייתי מומחה בנושא זה, אך חברתי נסיון בחיפוש עבודה מספר פעמים, עבדתי כמנהל שהעסיק עובדים בשיתוף עם עמיתים בתחום משאבי אנוש, כך ששני צדדי המתרגם היו מוכרים לי. היה לי מה להגיד, וידעתי שהנושא עוד יתפתח אצלי כאשר המשכתי לחפש עבודה בארץ.

חיפשתי בלוגים אחרים על חיפוש עבודה בארץ, אך לא מצאתי אותם, לא באנגלית ולא בעברית. היו מספר חברות השמה שפרסמו מאמרים אחדים באתרים שלהם, אך לא באופן סדיר במתכונת של בלוג.

איזה יופי! אז עמדתי להיות הראשון בארץ שיכתוב בלוגינג על חיפוש עבודה.

החלטתי לכתוב בלוגים באנגלית כי זו השפה הנוחה לי ביותר לכתובה. בכפוף למגבלה זו, שיערתי שרוב הקוראים יהיו עולים חדשים, לפני ואחרי עלייתם ארצה. אולי אחר כך יצטרפו קוראים צברים, אך לא חשבתי יותר מדי קדימה.

אז, לא היה לי מושג כמה זמן אעסוק בבלוגינג. רק רציתי לעזור ולהיעזר בחיפוש עבודה על ידי קהילה כלשהי שתתגבש סביב הבלוגים. אם בכלל אגיע לשלב זה. אולי אפסיק לכתוב לכשאמצא עבודה?

בדצמבר, 2006, העליתי את הפוסט הראשון של JobMob. הוא בכלל לא נגע בחיפוש עבודה, והקשר היחיד עם הארץ היה שהזכרתי את שמעון פרס, אך לא היה אכפת לי. רציתי רק להתחיל בבלוגינג וליצור מידה של תנופה. העליתי את המאמר הראשון שנגע בחיפוש עבודה כעבור כמה ימים.

במרץ, 2007, הייתי מספיק מרוצה עם התקדמותי כדי להשיק JobMob באופן רשמי עם [מודעה לעיתונות](#), דבר שגרר הופעת ב-Jerusalem Post. אז היו פחות מ-100 מנויים ל-JobMob, כולל הרבה חברים ובני משפחה.

כעת, לקראת מרץ 2017, התחלתי לתכנן את חגיגת העשור של JobMob.

הרבה השתנה בעשור האחרון: חזרנו ארצה, נחתנו באשדוד. המשפחה גדלה, עכשיו יש לנו 5 ילדים. לגבי עבודה, ניסיתי פעמיים לפתח סטארט-אפ, אחד קשור לחיפוש עבודה ואחד לא קשור, ושני הניסיונות נכשלו. אך לאורך כל הדרך, ה-JobMob היה פעיל. פעם זה היה ניסוי למידה, כעת זה עסק.

JobMob היה מכוון בתחילת הדרך לישראלים ולישראלים שבדרך. כעת האתר גדל בעיקר בחו"ל, וכתוצאה, התכנים פחות מתמקדים בסוגיות ישראליות. הדומיין co.il אכן מרתיע אנשים (עקב הסימון הזר), וזה מקשה על מנועי חיפוש כמו גוגל שהמדיניות שלהם היא לתעדף תכנים מקומיים ולא זרים, אך מאידך הוא מושך יהודים וציונים. אך כאשר מאמרים מ-JobMob התחילו להופיע בבלוגים לא ישראלים ובאתרים אחרים, מנועי החיפוש נערכו לכך, וכבר אין כל כך פגיעה בהיקף הביקורים.

תכני הבלוג התפתחו בצורות נוספות. בתחילת הדרך, הייתי משתף את הקוראים בחוויות ובדעות שלי ועדיין עושה זאת. כעת יש מומחים, תיאורי מקרים, מדרכים לחיפוש עבודה, ומשאבים בעלי ערך לקוראים, בין אם נערכו על ידי או על חברי הצוות שעובדים אתי, או בין אם מועברים על ידי מחברים אורחים ונותני חסות.

הגישה שלי כלפי חיפוש עבודה בארץ ובעולם השתנתה עם הזמן, אך לא כמו שהיית חושב. האסטרטגיה המבוססת על היצע השוק ועל מיתוג אישי שאני ממליץ עליה ומלמד אותה הצליחו לי בחיפוש עבודה שלי לאחר השירות הצבאי שלי, גם בארץ וגם בחו"ל. יש תמיד כלים חדשים ליישום אסטרטגיה זו, וכן טקטיקות שונות בשימוש בכלים האלה, אך לדעתי, חיפוש העבודה האידיאלית עדיין זה שבו המעסיק מחפש אותך ולא להיפך.

כבר שנים אני מספר לקוראים שלי שהם זקוקים לבמה ציבורית כדי לחשוף את כישוריהם באופן קבוע: מקום בו מגייסים וצידי ראשים יוכלו לאתר אותך בקלות, להתרשם מיידית מכישוריך, ואז להציע לך עבודה. עבורי ועבור אחרים מקום זה הוא הבלוג. יצירת בלוג עשויה לעבוד גם בשבילך, או לחילופין ערוץ אישי ביוטוב, פורום פופולארי בתחום שלך, פודקאסטים באמצעות iTunes... איפה שנוח לך ליצור תוכן ו(לא פחות חשוב) איפה שנמצא קהל שעשוי להעריך את התכנים שלך.

מעל 11,000,000 אנשים כבר ביקרו ב-JobMob, מכל ארצות תבל. לא רע עבור יומן מקוון! האתר עדיין בלוג בעיקרו, אך יש כיום איזור המיועד לחברים פרטיים, ולצד הבלוג יש תמיד ניסויים לגבי מוצרים ושירותים חדשים למחפשי עבודה.

אין לי מושג מה יהיה אופיו של JobMob בעוד 10 שנים, אך תמיד יהיה שם בלוג פעיל כדי למשוך אנשים וכדי שלא יהיה סתם עוד אתר.

"פודקאסטים - רדיו-העל של העולם החדש - למה אתם חייבים לעצמכם את הדבר הזה"

* יובל שפיר | לחצו לפרופיל הכותב 🔍

סבתא שלי אהבה ליצור אמנות בסטודיו שלה ('האטלייה') תוך כדי הקשבה לטרנזיסטור במשך שעות. היא שמעה הכל. חדשות, שירים, ריאיונות, פרסומות... החיים שלי נעים בקצב מהיר יותר. אין לי זמן לקרוא אפילו את מה שאני מוכרח לקרוא, ואין לי סבלנות לשמוע פרסומות.

מאז שגיליתי את הפודקאסטים, חיי השתנו. השדרנים המעולים בעולם, בתחומים המעניינים אותי ביותר, בכל זמן שארצה, בלי פרסומות - במרחק לחיצה על מסך המגע שלי.

אני יודע מה קורה בכלכלה העולמית. אני מכיר תיאוריות חדשות וחוקר עליהן עוד, אני משלב סיפורים מאלפים מהפודקאסטים בחדר הייעוץ ובסדנאות. אני מבין קצת יותר טוב את העולם הזה ומרחיב את המשרעת הרגשית שלי עם כל פרק שאני שומע. אני נכנס לראש וללב של אנשים בקצה השני של העולם. ויותר מכל - אני נהנה מכל רגע. עם חלק מהשדרנים שמלווים את חיי כבר שנים - אני מרגיש בבית, כאילו הכרנו.

זה מדיום מדהים, אינטימי, יצירתי ומרגש. כשאתה מוצא פודקאסט שאתה מתחבר אליו - זו מתנה ממש.

אין מגיעים לזה?

אם אין לכם מושג על מה אני מדבר, עיצרו לרגע. קחו את הטלפון הסלולרי שלכם, והורידו אפליקצית פודקאסט.

אם יש לכם iPhone, הורידו את podcast שהיא אפליקצייה של אפל. אם יש לכם אנדרואיד, יש לכם הרבה אפשרויות, חלקן הגדול בחינם. אני אישית משתמש ב-Pocket Casts, שעלתה לי 4 דולר.

כך או כך, יש לכם אופציה של search או discover, בה אתם יכולים לחפש שידורי פודקאסט לפי מילים, ולהאזין להם בזמנכם החופשי. חפשו את 'עושים היסטוריה', ואת 'פופקורן', את 'סיפור ישראל' ואת 'Invisibilia' ומשם תמשיכו לבד. יש סיכוי לא רע שברגעים אלה ממש, חייכם השתדרגו לעד.

לגיליון הזה של 'עושים היסטוריה', ראייתי שני שדרני פודקאסט מאוד מעניינים ורלוונטיים לאנשי פיתוח קריירה שיש ביניהם קווי דמיון מפתיעים: רן לוי מ-'עושים היסטוריה', וליאור פרנקל מ-'פופקורן'.

שניהם מהנדסי חשמל וורקוהולים מהטכניון, אחד כמה שנים לפני גיל 40 והשני קצת אחרי.

שניהם יצאו בעקבות משבר ממסלול הקריירה הקונבנציונלי, והם מתנסים במודלים חדשים של התפרנסות.

שניהם פיתחו סגנונות הגשה מקוריים שמזהים מיד. שניהם כתבו ספרים. שניהם מסבירים קונספטים מורכבים בעזרת מטאפורות שכל ילד מסוגל להבין.

לשניהם השקפות מעניינות על קריירה ועל החיים בכלל, והם מספרים סיפורים על קריירות של אנשים. ויש, כמובן, גם הרבה שוני.

רן לוי מספר על אנשים שמסקרנים אותו כי הם בנו קריירה על תשוקה גדולה בתחום מדעי או טכנולוגי, וליאור פרנקל מראיין אנשים שמסקרנים אותו כי הם בנו מסלול קריירה מקורי בדרך ייחודית.

רן הוא איש משפחה עם משכנתא, שאהב מאוד את העבודה שלו ברפא"ל, וחשש לעזוב את המסלול הקונבנציונלי. הוא עדיין מתכנת בלילות.

ליאור הרגיש קרע פנימי גדול, ומה שאמר לו לעזוב ולעשות משהו אחר היו כאבי הגב.

ולמען האמת, ברמה האישית והסגנונית, הם אנשים שונים מאוד.

את שניהם היה לי עונג גדול לראיין.

קריאה מהנה והאזנה נעימה.

* תפריט הפודקאסטים של יובל שפיר

ריאיון עם רן לוי
**"בכל קריירה שמישהו
 מאושר ממנה, יש משהו
 שמעניין אובייקטיבית"**

עורך: יובל שפיר

ריאיון עם רן לוי – **סופר, מהנדס, מפיק, כותב ומגיש פודקאסטים**, לא נהנח בסדר הזה

נוכח הרוק של הגיקים

אליל הילדות של רן לוי היה אייזק אסימוב, אחד מאבות ספרות המדע הבדיוני. אבל הילד רן נמשך דווקא לכתיבה המדעית שלו. "רציתי להשיג ידע ולא היה לי מאיפה." אייזק אסימוב ידע לקחת נושאים שאף אחד לא היה טורח להסביר לילד בן 13, כמו פיסיקה קוואנטית, ולדבר רן, "הסביר אותם בצורה מדהימה ב-3000-2000 מילים. הייתי בולע ספרים שלו. מאז אני מנסה לחקות רק אותו."

הילד החקרני, שישב בספריה כמעט כל יום וסיכם אנציקלופדיות במחברות, כבר בן 41, עם שלושה ילדים משלו, ושדרן הפודקאסט המוביל בישראל באופן בלתי מעורער. עבור עשרות אלפי ישראלים מגיל חד ספרתי ועד קשישים, רן לוי עושה את מה שאייזק אסימוב עשה עבורו כילד.

הנה דוגמא.

נכון שתמיד השתוקקתם לדעת מדוע רשת החשמל משתמשת בזרם חילופין ולא בזרם ישר? תאמינו או לא, גם את השאלה הזו, רן לוי הפך לסיפור שהצמיד אותי לכיסא. סיפור על נוכלות, אכזריות וגאונות, שגרם לי להבין קצת יותר טוב איך העולם הזה עובד: על חשיבות ההשכלה האקדמית, ועל ההבדל בין הכישורים שנדרשים להצלחה עסקית לבין אלו שנדרשים להצלחה מקצועית.

רן לוי מספר סיפורים מעוררי מחשבה על קריירות של סלבריטאים היסטוריים מתחומי המדע והטכנולוגיה, והקריירה שלו מבוססת על מודל חדש לחלוטין של התפרנסות ממדיה חדשה. כפי שתראו בהמשך, יש לו גם זווית חשיבה מעניינת מאוד על חינוך לקריירה.

"אתה כוכב הרוק שלי," אמרתי לרן לוי כשנכנסתי למשרדים הנעימים של החברה החדשה שלו. רן צחק בלבביות. כבר שנים שרן לוי מעביר לי שעות בודדות בתחושה חמימה וכיפית, מריצות בפארק ועד נסיעות אוטובוס ארוכות בכבישי ארה"ב.

אי אפשר לטעות בקול ובסגנון הייחודיים לו, כשהוא מכריז: "שלום ו... ברוכים הבאים ל... עושים היסטוריה",

מותח הברות במיקומים מוזרים כמו שרק הוא יודע. צברתי יותר שעות עם רן לוי מאשר עם כמה מחברי הטובים. ואני לא היחיד. בכנסי המאזינים שלו הוא פוגש המוני מעריצים, תיבת האימייל שלו 'מפוצצת' בתגובות אוהדות, אבל רואים שהוא לא נותן לזה לעלות לו לראש.

הסיבה שלא התייאשתי ונעלמתי, היתה שהצלחתי

סיפור הקריירה 'הרשמי' של רן לא התחיל ככה. עד לאחרונה התפרנס רן כמהנדס אלקטרוניקה ברפא"ל, שהתחיל בחומרה ועשה הסבה לתוכנה. הוא בוגר קורס חובלים וטכניון. הוא יכול היה להיות היום מנהל פיתוח בכיר, מאלה שיודעים לשכנע ברעיונותיהם בצורה קלילה והומוריסטית בישיבות הנהלה, ומנטור מבוקש של מהנדסים צעירים בזכות כישרון ההדרכה שלו.

אבל בעצם, מרבית חייו היה רן מספר סיפורים. הוא כותב מגיל צעיר, הוציא לאור מספר ספרים אודות ההיסטוריה של המדע והטכנולוגיה, ובעבר היה לו פודקאסט על משחקי מחשב.

שאלתי אותו, אילו יועץ תעסוקתי מוצלח במיוחד היה פוגש אותו בגיל צעיר, אם יכול היה לנבא מה יעשה היום דרך סיפור הילדות שלו על איזק אסימוב ועל האנציקלופדיות.

זו יכולה להיות דרך לא רעה בכלל. אולי ככה אפשר לדעת איפה אתה באמת רוצה להיות, גם אם אתה חושב שבעולם האמיתי זה לא יעבוד. אני לא חשבתי שסופר זה מקצוע. הלכתי להיות מהנדס חשמל כי זה מקצוע, ולא היה לי ספק שמה שרציתי לשאוף אליו זה סוג מסוים של ידע הוליסטי. לא הייתי מאלה שמתמקדים בנישה צרה ומעמיקים, אלא מסוג המהנדסים שלומדים את כל הטכנולוגיות ויודעים לתפעל את כולן, מבלי להיות מומחה גדול באף אחת מהן.

זה התברר כעזרה גדולה. למשל ברפא"ל, אם רצו להרים אבטיפוס זריז או לעבור מכרז. יש לך את הבנאדם הזה, שלא יפתח לך את המערכת כיפת ברזל מאפס, אבל אם צריך להרים משהו מיוחד ושונה שאף אחד לא מתעסק איתו בתוך שלושה ארבעה ימי עבודה, הוא יודע קצת מכל טכנולוגיה, ומספיק כדי לבנות סוג של 'פרנקנשטיין' שהלקוח מתלהב ממנו. ואז יש לך edge תחרותי.

בעולם התוכנה קל מאוד להיות אולר שוויצרי שכזה. יש המון טכנולוגיות וכיוונים ואם תרצה תלמד אלף ואחד דברים.

שיתפתי את רן, שאני עצמי תמיד חששתי תמיד מלסגור את עצמי באיזושהי 'קופסא' מבחינה מקצועית, משהו שלא יאפשר לי ללכת אחר הסקרנות שלי בצורה חופשית, ועם השנים הבנתי שייעוץ קריירה זה מקצוע מצוין בשבילי כי הוא מאפשר לי להתעניין ולהשתמש בהמון תחומי ידע. הבנתי, שייעוץ קריירה הוא לא 'קופסא' שסוגרת אותי, אלא 'פלטפורמה' ממנה אפשר לצאת ולהתפתח מקצועית בשלל תחומים מעניינים.

גם בפודקאסט המקורי של רן, 'עושים היסטוריה', הוא עוסק לא רק בהיסטוריה של הטכנולוגיה במובן הצר, אלא אפילו בפנסיה, במומיות ובתענועי זיכרון. שאלתי אותו איך הוא מתחבר לדימוי של קופסא לעומת פלטפורמה.

בעושים היסטוריה מלכתחילה לא בחרתי בכיוון ספציפי אלא כל מה שמעניין אותי. הלך הרוח שלי היה להתחיל משהו בשביל עצמי, לא משהו שמכוון לקהל. אם הייתי ב'מיינדסט' של למצוא הרבה קהל,

אולי הייתי בוחר נישה אחרת. אני בכל פרק עשיתי רק מה שמעניין אותי.

לא היתה לי שום מטרות. אבל הסיבה שלא התייאשתי ונעלמתי, היתה שהצלחתי. היה לי את המזל והיכולת להפיק פודקאסטים טובים, כי אני גם מהנדס חשמל במקרה, וגם סופר במקרה, וגם מחיל הים וכל היום דיברתי במיקרופונים, ובמקרה הייתי בין הראשונים בישראל שהתחיל עם זה וכל מי שחיפש בישראל הגיע אלי, מין סערה מושלמת של תנאים אקראיים לחלוטין.

ממש מהפרק השלישי או הרביעי התחלתי לקבל פידבקים מאנשים. טיפוס יוצר צמא לתגובות של הקהל. הכי גרוע כשאין פידבקים. ספרי נייר זה מדיום שנטול פידבק בהגדרה. אתה משקיע המון ולא מקבל פידבק. בפודקאסטים אתה מייד מקבל פידבק באלף ואחת דרכים: בפייסבוק, באתר, אפילו טלפונים... ברגע שיש לך את האינטרנט הקהל מחבק אותך מייד. אני בשלב שאני מקבל כל כך הרבה מיילים, שלפעמים אני משבית את עצמי ביום עבודה ורק עובר על מיילים.

בסופו של דבר, היו לי 8 שנים רצופות של חיים כפולים. עבדתי עד שבע בערב כל יום כמהנדס, ואז הייתי מגיע הביתה, עם שלושה ילדים וכל הטרור, להתחיל את החיים השניים שלי, להחזיק תכנית כמו 'עושים היסטוריה'. זה שחק אותי ברמות כאלו, שזה כבר הזיק לבריאות שלי. הייתי מותש ברמה עמוקה ולא היה כוח נפשי. באיזשהו שלב הבנתי שאם לא אעשה את ההחלטה, אילו מהחיים אני בוחר, ההחלטה תבוא בשבילי. אני אשבר, ארים ידיים. זה קשה נורא.

למזלי צצה ההזדמנות, פגשתי שותף עסקי שעזר לי להפוך את זה לעסק ולעזוב את העבודה, ואני יכול לנהל חיים רגילים בלי לפחד על הפרנסה.

המעבר מעיסוק צד לעיסוק ראשי

רן סיפר לי על התפקיד של המשבר האישי בהחלטה לעבור לעיסוק מלא בפודקאסטים, על הגורמים שסייעו בכך, וכיצד הגיבה הסביבה.

הייתי צריך את המשבר. למעשה, יכולתי כבר שנים קודם לכן לעשות את זה, כי היה ברור שזה מצליח ושיש פוטנציאל. אבל צריך הרבה אומץ לעזוב משרה בטוחה ועבודה כיפית נורא שנהניתי ממנה נורא, למשהו שמאוד מאוד לא ידוע, ואין אותו בארץ בכלל. ממש התבאסתי לעזוב. זה נורא מפחיד, נשוי עם שלושה ילדים ומשכנתא, מרווח הטעות מאוד קטן. אז הייתי צריך את המשבר, כדי שיהיה לי את האומץ לקפוץ למים.

ועדיין, זה לא היה קורה אילו לא הייתי פוגש את השותף שלי. עם זאת, יכול להיות שאילו פגשתי אותו שנים לפני כן, הוא לא היה מצליח לשכנע אותי.

אמא שלי חששה מאוד. גדלתי במשפחה ממעמד ביניים קלאסי של שכירים. אף אחד לא יזם בסביבה הקרובה שלי, אז המחשבה של להקים עסק לא באה באופן טבעי. גיליתי מהרבה אנשים שאני מראיין, שיזמות זה משהו שגדלים אליו במשפחה, כמו מוסיקה קצת. ואז קל לך ללכת לכיוון הזה שהוא הרבה פחות יציב ודורש יותר עבודה. מין רכבת הרים כזו. אמא שלי אמרה, 'מה, אתה תעזוב את העבודה ברפאל ותלך לעשות את הפודקאסטים שלך (food-קאסטים - הטעות במקור)?'. אבל דווקא אבא שלי מאוד מפרגן ודוחף. החברים הקרובים אמרו שמזמן הייתי צריך לעשות את זה.

אחרי שפתחנו את החברה הזו, ואחרי חודשיים שלושה התחלנו להבין שזה עובד, ויש קהל ויש מפרסמים

והמודל הכלכלי עובד - הבנתי שזהו. זה מצליח מספיק, כך שכנראה לא אצטרך להיות מהנדס.

אבל אני עדיין מהנדס. אני בלילה כותב תוכנות, ואני עדיין לא רואה סדרות עם אשתי. אבל מכיוון שאני לא בלחץ להוציא פרקים, יש לי הרבה יותר איזון בין עבודה למשפחה, מה שלא היה לי הרבה שנים.

הנושא של קריירה מיוחדת, שצמחה מפרויקט צד, חוזר על עצמו אצל יזמים רבים. ביקשתי מרן לתאר את הפרספקטיבה שלו - איך הוא רואה את החשיבות של לעשות פרויקט צד אישי, ללא שיקולים כלכליים.

החיסרון הוא שזה גוזל ממך המון. אתה מוותר על פעילויות, וזה פוגע בחיי המשפחה. מצד שני זה פותח לך את האפשרות לעשות מה שאתה בוחר לעשות בלי מגבלות. אתה רוצה לפתוח תכנית רדיו? אז מה אם אתה מהנדס בהייטק. פתח. זה ממלא אותך. זה פאן. הרבה פעמים זה גם מעשיר את החיים המקצועיים שלך בדברים שלא חשבת עליהם. אתה יכול לעשות ניסויים משונים שלא היית עושה אותם אם יש את הצרכים של העבודה או של הבוס, או דדליין.

לדוגמא. ג'ר.ר. טולקין, הסופר שכתב את שר הטבעות. פרויקט הצד שלו הוא ההמצאה של שפה דמיונית של אלפים (דמויות דמיוניות בספר - י.ש.). בעבודה היומיומית שלו היה בלשן, פילולוג, והוא המציא בשביל הכיף שפה דמיונית בדיונית, שצריכה להתנהג כמו שפה אמיתית. סדרת שר הטבעות התחילה כמשהו שנבנה על סמך השפה הזו.

נשאתה אוהב את מה שאתה מדבר עליו, זה יוצא החוצה

מספר האנשים הרציניים, שבאמת משקיעים הרבה מזמנם בתחום הזה, לא גדול - 10-6 אנשים בסך הכל. אנחנו מכירים מצוין. נפגשנו לפני מספר חודשים במסעדה בת"א, והתבדחנו שאם נופלת פצצה, התעשייה נעלמה באותו רגע.

אין מספיק פודקאסטים בכלל בישראל. כרגע רק אחוזים בודדים מהאוכלוסיה מאזינים, או כי לא שמעו על זה, או שלא שמעו על משהו שמעניין אותם. אין פודקאסטים על בישול או על אופנה. יש הרבה נישות שאפשר עוד ליצור. אם אני אעזור לפודקאסטים צעירים להגיע לקהלים חדשים, האנשים האלה יספרו לחברים שלהם, והם יגיעו גם אלי. זה קצת כמו שכשיש גאות, כל הספינות עולות. לפחות כרגע זה המצב.

אני עוזר הרבה לחבר'ה שרק מתחילים. אני מקבל פעם בשבוע שיחות של 'אני רוצה לפתוח פודקאסט, תעזור לי'. זה נורא מבאס שפודקאסט מתחיל טוב ומעניין, והכל ואחרי חצי שנה האדם אומר: 'די, זה נורא קשה, לא הצלחתי להשיג את המטרות שלי'. אני אומר לו שזה לא קל, ושיחשוב מה הוא רוצה להשיג במאמץ הזה. האם זה רק לכיף? להגיע להרבה הרבה אנשים? אולי שיפתח בלוג, יותר פשוט. אני אומר לו שאתה לא יכול להרוויח מזה עד שאתה לא נעשה מספיק גדול, אלא אם אתה מתחבר לרשת פודקאסטים כמוני, ואז אתה מפסיד לפעמים עצמאות.

כשהגעת לכמות קהל של בערך 10 אלף מאזינים קבועים, זה קהל מספיק להתחיל לגלגל גם מודל עסקי בסיסי כלשהי, ועדיין יהיה לך קשה מאוד לחיות מזה כמשרה מלאה.

לפני שנה וחצי השקנו את הפודקאסט האמריקאי (גירסא באנגלית לפודקאסט 'עושים היסטוריה' - י.ש.). כשפתחתי אותו חשבתי להגיע ל-50 אלף מאזינים לפרק תוך שנה, אולי יותר. לא הערכתי נכון כמה פודקאסטים יש בארה"ב, וגיליתי שאנחנו עוד דג בזרם. זה באיזשהו מקום הפתיע אותי, שלא

מספיק שיהיה לך תוכן טוב. בישראל, בביצה הקטנה, לא הייתי צריך אף פעם לחשוב כמשווק. רק עשיתי תוכן טוב. אולי זה יגיע לישראל בעוד כמה שנים, אבל בארה"ב כבר עכשיו יש המון פודקאסטים, וצריך כישורים של שיווק - איפה הקהל שלך, איזה מסר לשלוח לו, איך להשתמש בכלי פרסום, מודעות ברשתות חברתיות, גוגל... לגבש אסטרטגיה. אפילו, אילו פרקים אתה מעלה לפני אחרים כדי להגיע לקהלים מסוימים. עד היום בעושים היסטוריה אני לא צריך את זה.

המודל העסקי של 'עושים היסטוריה' הוא כפול. יש חסויות - תוכן שמפורסם בחינם לקהל. ויש פעילות כחברת הפקה שעושה הפקות בתשלום לגופים אחרים - לטלוויזיה חינוכית ולחברות מסחריות. אנחנו די ממציאיים את המודל העסקי תוך כדי תנועה, ומנסים לראות מהו המודל הנכון למדיה חדשה כזו. אפילו בארה"ב זה חדש, ויש מעט מאוד דוגמאות ללמוד מהן. אז עושים ניסויים. פותחים פודקאסטים ממותגים, של נותני חסות שהם יותר מסחריים. בקרוב יהיה מועדון חברים של 'עושים היסטוריה', עם דמי חבר, ויקבלו בתמורה תכנים מסוימים שיהיו רק להם.

מה שברור לי מאוד, והתחושה הזו רק מתחזקת - כדי להצליח צריך מאוד לאהוב את זה. אם אתה עושה פודקאסט על רכב, אתה צריך להיות חובב רכב בעמקי נשמתך. זו עבודה קשה מדי למי שלא נהנה, קשה להרוויח ותצטרך לעבוד בשביל עצמך די הרבה זמן, וגם כי שומעים את זה בקול. חלק גדול מהמנעד הרגשי שלך עובר בקול. כשאתה אוהב את מה שאתה מדבר עליו, זה יוצא החוצה.

דני טימור, המנהל הראשי של החברה החדשה, לחש לי כשעמדנו מחוץ למשרד הקטן של רן, שזה נורא מצחיק לראות אותו מקליט ליד המיקרופון. הוא מנופף בידיים כאילו הוא נמצא מול קהל אמיתי.

מבאס לחשוב על זה, אבל צריך מזל

בפודקאסט עצמו, רן עוסק בסיפורים האישיים של אישים בהיסטוריה של הטכנולוגיה. שאלתי אותו מה הוא למד מזה על הרכיבים החשובים להצלחה בקריירה.

אולי זה יפתיע, אבל למזל יש חלק גדול מאוד. המון מזל. קצת מבאס לחשוב על זה, אבל ככל שאתה לומד יותר על ההיסטוריה בכלל ועל ההיסטוריה של המדע והטכנולוגיה בפרט, זה די ברור. יש המון מוכשרים מאוד, שמשהו קטן בביוגרפיה האישית שלהם לא התאים. או שהם באו מוקדם מדי בזמן, או שמאוחר מדי, או שגדלו במדינה X, כשבמדינה Y היו תנאים יותר טובים להתפתחות.

כישרון זה טוב, אבל עבודה קשה היא בסיס איתן, שכשמגיע המזל, אתה מוכן לקראתו. למשל, הקמת אפל. סטיב ווזניאק היה מאוד מאוד מאוד כישרוני, וזה לא מספיק. היה לו את המזל לחבור לסטיב ג'ובס, שהיה אלוף העולם בשיווק, ולשניהם היה את המזל להיות בזמן הנכון, תחילת שנות השבעים, כשהיה אפשר כבר להרכיב מיני מחשבים, ובמקום הנכון - עמק הסיליקון. אבא שלי למשל, הוא באיזשהו מקום תמונת הראי של ווזניאק בישראל. כישרון מדהים ברמה הטכנולוגית - לעולם לא אגרד את קרסוליו בכישרון כמהנדס, באותו הגיל, ואת דע מזלו לגדול בישראל ולא בעמק הסיליקון. לשניהם, כל אחד בתחומו, היו טונות של כישרון ועבודה קשה, ולווזניאק היה מזל.

לי, למשל, לא היה מזל כזה.

אני התחלתי בטעות בתחום החומרה וטעיתי. חשבתי בגיל 25, שאני יודע מה אני אוהב. לו הייתי נחשף בזמן המתאים לתחום התוכנה כמו שצריך, הבחירה שלי ללא ספק היתה אחרת. היה לי שילוב של מרצה גרוע בלימודים, שהרחיק אותי מהעניין, וריאיון עבודה מוצלח באלביט, שהביא אותי לקבוצה

שעשתה חומרה והופ - מסלול הקריירה שלי נקבע בצורה של כדור במשחק פינבול. הכדור לא יודע מה הוא עושה. יכולתי להמשיך גם כמהנדס חומרה המון שנים, בלי לדעת שזה לא מה שאני הכי טוב בו ואוהב אותו, עד שבאקראי נחשפתי שוב לתוכנה בגיל 35, והבנתי שמהנדס חומרה אני לא אהיה.

אני מחשיב עצמי כמתכנת טוב. כשהתחילה פה בועת ההייטק בשלהי שנות ה-90, הייתי בצבא. בתקופה ההיא כל אחד שידע לפתח משהו, קיבל מימון. אילו הייתי מתכנת קודם לכן, ולא בקבע, הייתי יכול לפתוח סטארטאפ ולהיות מולטי מיליונר. קצת מבאס, אבל מצד שני הייתי בזמן ובמקום בתחום הפודקאסטים, וגם פה הייתי מוכן בזכות עבודה קשה.

התחלתי את הפודקאסט בגיל 31. אני סופר כבר מגיל 15. כתבתי אלפי עמודים, כולל ספרים שמחקתי וכתבתי עוד פעם. בדיוק בזמן המתאים, העבודה הקשה השתלמה.

האם אדם יודע הכי טוב, מה טוב לו?

אנחנו חיים בחברה בעלת אג'נדה ליברלית באופן יחסי. אני מניח שרובנו הגדול מאמין, שבסופו של דבר אדם יודע הכי טוב מה נכון לו, ושצריך לתת לאנשים לבחור את דרכם. לחשוב אחרת בתור יועץ קריירה - הרי זו כמעט כפירה. גם לי זה היה מובן, עד שפרט אחד באחד הפרקים של 'עושים היסטוריה', גרם לי למחשבה נוספת בנושא.

הנה ציטוט מתוך הפרק על מורי גל-מן, מחשובי הפיזיקאים של המחצית השנייה של המאה העשרים,

אהבתו של גל-מן לא הייתה נתונה למדעי הטבע, אלא דווקא להיסטוריה ולאטימולוגיה, חקר המילים והלשון. הוא התכוון ללמוד את הנושאים האלה גם באוניברסיטת י"ל, אך אביו לא היה מוכן לשמוע על כך. אביו של גל-מן היה בעצמו מורה לשפות, אך בקריסה הגדולה של 1929 איבד את כל רכושו כמעט והמשפחה נותרה חסרת כל. האירוע הזה נצרב בזכרון האב, והוא חשש שאם מורי יילמד מקצוע הומני, היסטוריה למשל, הוא ייגוע ברעב. הוא עמד בתוקף על כך שמורי חייב לבחור בלימודי הנדסה.

מורי לא רצה להיות מהנדס. הוא היה טוב בתאוריות, אבל גרוע בעבודה עם הידיים. גם היועץ הפדגוגי של י"ל, שערך לו מבחני התאמה שונים, הסכים עמו בפה מלא. בסופו של דבר הסכים אביו לוותר על ההנדסה, אבל הציע למורי לפנות אל הפיסיקה. מהיכרותו את בנו, הוא חשב שמורי יימשך אל היופי המופשט והמינימליסטי של מדעי הטבע. הוא צדק. מורי התאהב בפיסיקה, והחליט להפוך אותה למושא הקריירה שלו.

שאלתי את רן אם הוא חושב שזה תמיד רע, כשכופים על אדם את הדרך שלו.

גדלתי עם 'מיינדסט', שזכותו של אדם לבחור ושצריך לתת לו. אבל הדוגמא של מורי גל-מן, שבסוף הסתבר שאבא שלו הכיר אותו טוב יותר ממה שהכיר את עצמו, היא לא דוגמא ייחודית. אם תשאל אנשים שנישאו בשידוכים מתוכננים, כפויים - הרבה מהם מאושרים. למה? כי אולי בגיל מסוים כשאתה חושב שאתה כשיר לבחור את כלתך, אתה לא באמת כזה. וכנ"ל לגבי הקריירה שלך. בגיל צעיר לא ידעתי מהם הכישורים שלי, ולא הייתי בוחר להיות פודקאסטר למרות שהייתי מצליח.

האם רן בן ה-20 היה בשל לקבל את עצתו של אחר בשלב הזה? התשובה לצערי לא. רן בן ה-20 חשב שהוא מכיר את עצמו מצוין. אני חושב שבמקרים כמו שלי, התפקיד של יועץ קריירה חכם צריך להיות

תפקיד מרחיב תודעה ואופקים. לא להגיד לאדם מה הוא צריך לעשות, אלא לומר: 'אני לא יכול לתת לך תשובה, אבל מה דעתך לשמוע ולקרוא את זה ולבדוק פה ושם?'

אם הוא היה נבון ומצליח לשכנע אותי שיש יתרון בהרחבת האופקים, הייתי כנראה מגיע למסקנה כזו. זה מה שמורה טוב עושה בחיים - פותח בפני התלמידים עולם חדש של ידע שלא היו מודעים אליו, ויכול לכוון ולעצב אותם בזכות זה שהוא פותח תחום מסוים בצורה מושכת - לא דוחף אלא מושך אותם. זה היה המורה שלי להיסטוריה בתיכון, ואח"כ גם מיכאל הר סגור. השניים האלה יחד משכו אותי לעולם הזה, שקודם לא הייתי נמשך אליו.

אנשים מתרגלים לעובדה שהם יודעים הכי טוב על עצמם מה הכי טוב להם. אפשר להגיד לדור הצעיר, שלפעמים זה לא נכון. בחברות שבוחרים בשבילך, לפעמים זה טוב ולפעמים זה לא. בחברה שלנו אנחנו צריכים להיות מספיק בוגרים ועם יכולת הסתכלות פנימית כדי להגיד לא, אני לא מושלם ולא יודע את הכל בשביל להחליט על האשה והקריירה המתאימים, ואני צריך לקבל עזרה בהחלטה. בסוף ההחלטה האם להקשיב למישהו אחר או לא צריכה להיות של האדם עצמו.

בחירת הקריירה שלך צריכה להתבונן בדיעבד

אני לא חושב שיש תשובה למישהו מה נכון ומה לא. ברמה הטכנולוגית זה לא קיים. אין מבחנים אמיתיים למיטב ידיעתי, או טכנולוגיה אמיתית, לקבל תשובה מוחלטת והחלטית, אובייקטיבית ומדודה מדעית, שאומרת מה אתה צריך לעשות בחייך ולהיות מאושר.

בשביל להיות שמח באמת במה שאתה עושה, בחירת הקריירה שלך צריכה להתברר בדיעבד באיזשהו מקום.

הרבה פעמים, רק אחרי זמן תצבור די תחכום בשביל להחליט, אם המקצוע מעניין ומסעיר אותך באמת או שלא. אם תגלה שזה לא מה שקיווית שיהיה, ושצריך לעשות משהו אחר, תצטרך אומץ, שאר רוח ומשבר, כדי להחליט לשנות כיוון. זה לא טריוויאלי, לרוב האנשים זה נורא קשה, והם גם לא יודעים מה יש מעבר לגדר.

אם אתה לא מאושר בקריירה שלך, ולא גילית שהעקרון הבסיסי במקצוע שלך מסעיר אותך מספיק כדי לספר לחברים בהתלהבות ולקרוא על זה בלילה, מה שאתה צריך לעשות זה להחשף לתחומים אחרים מחוץ למקצוע או בתוך המקצוע כדי למצוא שם אולי מה מתאים לך. ללכת להרחיב את אופקך דרך הרצאות, תחביבים, הצטרפות לאגודות, ולקוות שאיפשהו במרחב החדש שאתה פורש לעצמך תגלה מה אתה אוהב לעשות ובמה אתה טוב. זה מאוד דומה למה שקרה לי.

רוב האנשים שאני משוחח איתם (במסגרת התחקירים לפרקים - י.ש.) אוהבים את העבודה שלהם, גם אם לאדם מבחון זה נשמע מה-זה משעמם.

אני לא מדבר על מישהו שבחר במקצוע רק כי זה ה-day job שלו או בשביל הכסף. אני מדבר על מישהו שמאפשר במה שהוא עושה, באמת מאושר ממחקר סלעים למשל, ממש חי את זה, והוא עושה מעבר, והולך וקורא ספרים על התחום. אם זה כך, אז יש משהו בדבר הזה שהוא מעניין. אתה זה שלא מעורה בפרטים, ולא מתווכח מספיק בשביל להבין מה מעניין בזה. יש סיבה, שמעניינת באופן אובייקטיבי. אם אני כסופר אצלי להסביר למה מחקר המגילות הגנוזות מעניין, למרות שמישהו מבחון יגיד שזה גווילי נייר משעממים, אתה תבין את זה, ותגיד - זה באמת חתיכת מקצוע מעניין.

במדע זה מאוד בולט. אנשים מקדישים את החיים לדברים שלמתבונן מבחוץ נראים איזוטריים לחלוטין. עד שאתה מבין, שהדבר הזה שהוא חקר היה גרגיר שלג שהתגלגל למהפיכה מדהימה.

למשל, גריגורי מנדל שעסק במחקר בגנטיקה. הוא גידל אפונים בגינה שלו, ואף אחד לא הבין מה הוא עושה. את התוצאות הוא פרסם בעיתון מקומי, וחמישים שנה אחרי שמת הבינו את 'חוקי מנדל של הגנטיקה'. אבל מה שהוא עשה היה כן מעניין בשבילו. לך תסביר לאנשים בחוץ.

לגלוש על הגל או להיקבר מתחתיו

אחד הנושאים החביבים על רן לוי הוא ההשלכות של התפתחות טכנולוגית על האנושות. רציתי לשמוע ממנו, מה דעתו על האוטומציה של משרות, וכיצד זו תשפיע על שוק העבודה.

בהרצאות הרבות שלי אני עוסק בבינה מלאכותית, והשאלה המיידית היא איך זה משפיע על קריירות של אנשים. התשובה מתחלקת לשניים.

היסטורית, בני אדם מסתדרים בכל מצב. כנראה שהם מספיק גמישים - מוצאים נישות חדשות, נוצרים צרכים חדשים, ואיתם מקומות עבודה חדשים. פעם היינו חברה שבה 70% הם חקלאים, היום 2%. החברה התעצבה בהתאם.

בטווח הקצר, בכל מיני מקצועות צווארון לבן, זה הולך לגרום לזעזועים אדירים. גדולים וחכמים ממני אומרים זאת. דווקא בעלי מקצועות, שבחרו אותם בשביל הבטחון התעסוקתי, הולכים לגלות בשנים הקרובות שהאדמה רועדת. איזה שיעור מבין הרופאים, המהנדסים, רואי החשבון ועורכי הדין הולך להיחתך? הניחוש של כל אחד טוב כשלי. אבל חלקם ודאי הולך להידחק - לאו דווקא להיות מפוטר, אלא לעשות דברים פחות מעניינים מבחינתו, הרבה יותר טכניים, כנראה ליהנות פחות ולהרוויח פחות. הסיבה היא, שבחלק מהדברים שהם נורא אהבו לעשות והיו מעניינים, היום המחשב מחליף אותם.

בטווח הקצר, העצה הכי טובה מנקודת מבטי כהיסטוריון של הטכנולוגיה היא לעקוב בשבע עיניים מה קורה בטכנולוגיה של העולם שלהם. בינה מלאכותית, מכוונות מתוחכמות... אם נכנסת תוכנה חכמה לתחום שלך ומחליפה אנשים, אתה יכול להיות זה ששמע על הטכנולוגיה מראש, ולמד להשתמש בה ולהעזר בה. ואז אתה נכס לארגון, כי אתה דוחף שינוי חיובי שבלאו הכי הארגון ילך אליו. ואז תעלה למעלה עם הטכנולוגיה הזו.

לעומת זאת, אם הטכנולוגיה הזו מפתיעה אותך, ואתה לא יודע מה עושים איתה ולמה היא טובה, אתה תהיה זה שמוחלף בטווח הקצר.

רואים את זה מצוין למשל בעולם פיתוח התוכנה. מי שידע להשתמש בטכנולוגיה חדשה מצטרף לסטרטאפים המצליחים ומקבל את עמדות הפיתוח היותר מעניינות, כי הוא מדבר את הז'רגון הנכון ולמד להשתמש בכלים הנכונים. זה שפספס את הרכבת ומתעסק בטכנולוגיות מלפני עשור, מועסק כי צריך תמיכה או כי יש לקוחות עם טכנולוגיה מיושנת, אבל ברגע שזה מתערער הוא הראשון שהולך הביתה.

יש הבדל בין לגלוש על הגל לבין להיקבר מתחתיו. זה אומר לא לפחד לקרוא - בעיתונים, בירחונים המתאימים, להיות *minded* לזה שדברים קורים, ולחפש אקטיבית מה משתנה. זה סיכון אדיר למקצוע שלך אבל גם הזדמנות אדירה.

האם לסיפור של רן לוי יש חוסר השכל לכל אדם?

רן לוי הוא מספר סיפורים מוכשר מאין כמוהו, ואיש מאוד נחמד. נחמדות אמיתית, לא התנחמדות. כזו שעוברת דרך נימת הקול. השומע מרגיש, שהוא נמצא במחיצת אדם מיוחד, אישיות כובשת. וזה, אולי, סוד ההצלחה האמיתי.

אבל בעצם, כולנו מספרים סיפורים באופן יומיומי. סיפור מעורר הזדהות מהקריירה שלנו יכול לעזור לאדם אחר לראות דרכי פעולה חדשות בקריירה שלו. אנחנו מספרים סיפורים על אנשים שעזרנו להם, נותנים תקווה, מעוררים אמון, ורוכשים לקוחות בעיסוק שלנו. אנחנו בונים בשיחה עם אחרים את המשך הסיפור שלהם בקריירה, ועוזרים להם להסיר חסמים שנובעים מסיפור שסיפרו להם על המציאות, או מסיפור מעכב שבנו לעצמם והגיע הזמן לבחון אותו מחדש.

ומה אנחנו לומדים מהסיפור של רן לוי? האם כל אחד יכול בכוח הרצון להצליח לבנות קריירה חדשה בתחום שהוא נמשך אליו ביותר, גם אם זה כרוך בלהמציא מודל חדש שיאפשר להתפרנס מזה?

או שמא רן לוי, הפודקאסטר המצליח בישראל, הוא דווקא היוצא מן הכלל שאינו מעיד על הכלל, זה שהיה לו את המזל הגדול להיות בזמן הנכון במקום הנכון כדי לרתום את הכישרון והעבודה הקשה שלו לתחום שהוא הכי אוהב, קצת כמו מרבית הדמויות שהוא מדבר עליהן בפודקאסט?

אולי, אבל בי לפחות - הסיפור של רן מעורר המון השראה.

הנה כמה פרקים מומלצים במיוחד להשכלה הכללית שלנו:

[ההיסטוריה של האינפלציה](#)

[ההיסטוריה של הפנסיה](#)

[מימון המונים](#)

[איך לגרום לילדך לאהוב תכנות](#)

[שובו של המלך לוד - על עתיד העבודה](#)

פודקאסט עם פוקור

אני מראיין אנשים מסקרנים עם קריירה אלטרנטיבית, ושואב מהם את כל מה שלמדו על החיים. תנו לידע שלהם לשדרג לכם את המוח, פעם בשבוע.

ריאיון עם ליאור פרנקל

קריירה זה דבר כבד, אז צריך לעשות אותו קליל

ליאור פרנקל – מהנדס, יזם, סופר, בלוגר, פודקאסטר, מרצה – לא בהכרח בסדר הזה

מאת יובל שפיר

ריאיון שהתחיל בקצת קנאה

אני קצת מקנא בליאור פרנקל. קודם כל כי הוא מגניב. רק תסתכלו על הכריכה של [הספר החדש שלו](#), 'אני רוצה הכל' - מדריך קריירה אלטרנטיבי.

שנית, ליאור פרנקל לוקח סיכונים שאני כבר לא לוקח. אני יועץ קריירה ויש לי לקוחות. ליאור פרנקל - להיפך. הוא מסרב בתוקף לבקשות חוזרות ונשנות של אנשים שניגשים אליו לאחר הרצאות, ומבקשים שיתן להם ייעוץ קריירה.

העניין השלישי הוא, שליאור צעיר ממני וכבר הספיק לכתוב את הספר שאני רציתי לכתוב, ומשום מה טרם כתבת, ובמיומנות ראויה לציון. הספר עושה שימוש במטאפורות קלילות כדי להסביר דברים מסובכים. למשל, הקול הפנימי המנסה לקרקע אותנו לדרך התנהלות מיושנת במסלול הקריירה, מגולם בדמות הדמיונית המשעשעת, 'דוד מנחם'.

ובכלל, הסתקרנתי - איך הוא מצליח לעשות את כל הדברים האלה בו-זמנית? מעניין לציין, שבדרך כלל שואלים את השאלה הזו עלי, ואת ליאור עצמו שמעתי מפנה אותה לאחד המרואיינים בפודקאסט שלו. כנראה עניין של פרספקטיבה.

אבל העניין הרביעי הוא החמור מכולם - הוא בכלל לא 'יועץ קריירה', ומעולם לא שמע על האגודה הישראלית ליועץ תעסוקתי ולפיתוח קריירה. נכון, גם אני עברתי מסלול לא קונבנציונלי ולמדתי את הרוב בעצמי ולא באקדמיה. אבל, הוא לא עבר את עשר השנים שבהן אני עוסק בזה כתחום עיקרי - איך לעזאזל הוא מוציא פתאום ספר קריירה שנראה כל כך קולע למטרה? כנראה שגם ההגדרה 'יועץ קריירה' לא באמת

הכרחית כדי ליצור ערך בעולם.

למרבה המזל התגברתי על הקנאה (שקצת הגברתי אותה כאן לשם הדרמטיות), רכשתי את הספר ואף המלצתי עליו לאחרים.

המלצה אחת הייתה בחדר הייעוץ לאחת הנועצות, כשרציתי להראות לה עד כמה היא יכולה להגמיש את החשיבה על פיתוח הקריירה שלה לכיוונים חדשים, ואילו דברים יתאפשרו ברגע שזה יקרה. אמרתי לה, 'תשמעי - יש משהו שניסח זאת טוב ממני'.

המלצה אחרת הייתה לחברה טובה, כשרציתי לעזור לה לרענן את האבק שנצבר על גבי התקווה שתהיה לה קריירה מהנה. תקווה שכמעט נשכחה בין לידות, מעברי דירה ותלאות היומיום.

בקיצור, ציפיתי לראיון עם ליאור בכליון עיניים.

אני רוצה שאנשים יבינו שאני לא מתנשא

לומר את האמת? כשהתחלתי לקרוא את הספר, והמשפט הראשון היה 'אתה צריך להפליץ יותר', כמעט שהפסקתי. "סתם פוזה של מגניבות, מיחזור של השפה הסחבקית סטייל חוכמת הבייגלה, עם יומרה ל-self help", חשבתי לעצמי.

טעיתי, ובגדול. לשמחתי הרבה המשכתי לקרוא, וכפי שהבנתי, היה שם תוכן חשוב וחכם. שאלתי את ליאור, "למה התחלת ספר על קריירה במשפט, 'אתה צריך להפליץ יותר'?" למען האמת, לא ציפיתי לתשובה כל כך מורכבת.

אני חושב שכמעט כל אחד צריך לקרוא ספרים על קריירה. המילה קריירה היא כבדה. הנושא של קריירה כבד. אנשים לא רגילים להתעסק עם הנושא, בין השאר כי לא סיפרו להם שהם צריכים לדאוג לזה, ואז החיים גורמים להם להבין פתאום שצריך לדאוג לזה. כי מפוטרים או מתייבשים בעבודה, למשל. זה נושא שנחשב לכבד למרות שהוא נדרש.

דייטים ודיאטות זה נושא שצריך לדבר עליו, וכולם מדברים עליו. קריירה זה אותו דבר רק שרמת המודעות הרבה יותר נמוכה. כמות האנשים שבאמת באים לייעוץ קריירה היא כלום לעומת מי שצריך, שזה מאה אחוז מהאנשים כולל אני ואתה.

החלטתי שאכתוב ספר שאנשים שלא רגילים לקרוא ספרים ירצו לקרוא אותו. אז הוא חייב להיות קליל לפני שהוא כבד. חייב למשוך את הקוראים פנימה לפני שאני 'שם עליהם את הפצצות'. לתת להם קצת תקווה לפני שאני אומר להם: רגע, יקח לכם חמש שנים לפני שתשיגו את המיומנות הבאה. רק על להחליט מה תהיה השורה הראשונה - אני בזבזתי זמן כמו על פרק שלם. היתה הרבה מאוד מחשבה.

לי יש את הקול שלי, מי שלא יכול להתחבר לקול שלי לא ירצה לקרוא אותי. אני רוצה שאנשים יבינו שאני לא פלצן, שאני לא מתנשא.

הרי מה הבעיה? הטענה שלי היא 'הלכתם אחרי אמא ואבא, הפנמתם מה שאמרו לכם, אבל אתם לא סומכים עליהם יותר בגלל זה'. אם אבוא מהמקום האקדמי והמלומד, וזוכה פרסי ייעוץ הקריירה, הם לא יקשיבו לי לשניה. אני צריך לבוא אליהם בגובה העיניים, לא לכתוב משהו כמו 'עולם הקריירה מחולק לשלושה חלקים וכו'! אז בכוונה יש פה קצת פרובוקציה אולי.

ג'יימס אלטושר, סופר וזם שאני מעריך, אומר - *bleed the first line* - כלומר, לדמם את השורה הראשונה. וכך, סיפרתי על משפט מביך שנאמר לי במהלך טיפול שהיה רגע מכונן בקריירה שלי. עבורי, להתחיל מהסיפור הזה, זה לבוא ולהגיד, אני לא חכם גדול, וזה מה שקרה לי, ואולי תזדהו.

גם בפודקאסט שלו, [פופקורן](#), ליאור מראיין שלל דמויות מעניינות ומקפיד על שיחה קלילה ובגובה העיניים. באותה הרוח, השם הנבחר משדר יותר כיף מאשר קריירה, אבל זהו אחד הפודקאסטים המעניינים יותר ללמוד מהם על קריירה, לפחות מהסוג שליאור מתחבר אליו - קריירות של אנשים שהתחילו בתלם, ובזכות גישה פרואקטיבית, הקשבה לעצמם, סקרנות וניצול נכון של הזדמנויות, הצליחו לבנות לעצמם מסלולי עשייה מעניינים במיוחד, וגם להתפרנס מהם.

לרקוד בשני עולמות

הייתי ילד ששיחק כל הזמן על שני הדברים. גם רצה להיות חנון וגם רצה להיות מגניב. הייתי טיפוס חברתי אבל ידעתי שאני חנון. ניגנתי על קרן יער. הדרכתי בתנועת נוער.

הייתי יו"ר מועצת תלמידים מתישהו. וגם את זה עשיתי כשאני כורת ברית עם 'הערסים'. ידעתי מה ידליק אותם במצע, חוץ מעצם העובדה שבכלל מישו רצה לדבר איתם ולהזמין אותם למפלגה. כך זכיתי בבחירות.

מאוד אהבתי את אבי ודודי שהיו שתי דמויות מאוד שונות - אבא אקדמאי. דוד שלי גבוה ממנו ואיש עסקים אבל הייתי בטוח שהוא שחקן כדורסל.

המסלול של ליאור המשיך במסלול הצטיינות כמעט קונבנציונלי - עתודאי מהנדס אלקטרוניקה, כאשר במהלך השירות הצבאי הוא גם השלים תואר שני בהיסטוריה ופילוסופיה, מהנדס מערכות בחברה, וסטרטאפיסט ששורף שעות על גבי שעות מול המחשב. הוא חי את חלום הפינוקים של ההייטק, אבל בפנים התחיל המשבר. עד אז, הוביל אותו החשש שלא ימצא את מקומו. הוא סבל בעצמו מסינדרום 'דוד מנחם'.

עשיתי משהו שהיה לי נחמד, אבל זה היה מתוך ראייה אופטימית, ומזה שאני תמיד מסתדר. זה לא היה מחובר אלי בכלל, והיה קרע פנימי. גם בסטרטאפ המשכתי במסלול שהוא לפי הספר, רק שהפעם זה ספר הסטרטאפים. זו הבעיה שלי, אני טוב ב"להיות כמו בספר". בסופו של דבר, הגוף שלי היה צריך לספר לי שזה לא טוב.

ליאור החליט לכתוב ספר, על איך צריכה להיראות מערכת הפעלה של טלפון, כדי להנגיש אותו לאנשים כמו סבתא שלו. בפרק השלישי הפסיק לאחר שגילה שכבר עובדים על משהו דומה. היה לו גם בלוג, שכתב בו פעם בחודש מה שבא לו, ואף אחד לא ממש קרא. ואז הגיעה הפניה מהבלוג הידוע הפונה לדור ה-Y, 'מה זה', שרק התחיל את דרכו.

הייתי הראשון, ומהשבוע הראשון עלה הפוסט שלי, כשהז'אנר שרציתי לכתוב עליו היה טכנולוגיה ואנשים. הייתי מתכנת אבל רציתי לכתוב. רוב הכתבים לא הצליחו להתמיד, וגיליתי כמה אני אוהב את הכתיבה. אבל הייתי גם מורה פרטי, ומדריך מתנדב, וכל הזמן לימדתי, עד שנהייתי מהנדס. וזה חזר לי, שאני רוצה לעשות את זה. השגתי את ההרצאה הגדולה הראשונה שלי, בכנס בברצלונה, על מה שאני כותב עליו - סדרת פוסטים על מה כל כך מושך באינסטגרם. פתאום התחלתי להאמין שאני יכול לעשות דברים, כי קודם זה היה נראה לי כמו פוקס שאני יכול להקים סטרטאפ.

ליאור ניצל את ההפסקה מעבודת המהנדס, ועסק במשך חצי שנה בפרויקט של טיפול בהתמכרות החברתית לסמארטפונים, undigitize.me. המשבר שחוה בהייטק היה לא רק משבר של עשייה. הוא היה גם משבר ערכי. במסגרת הסטרטאפ, עבר ליאור סדנא שבה חזה כיצד מדריך סימפטי ונורמטיבי למראה מלמד אולם שלם כיצד לגרום לאנשים להתמכר לאפליקציות. ליאור נגעל מעצמו והתחיל לשים לב לעניין בסיטואציות נוספות. זה הוביל לפרויקט צד רחב יריעה, במסגרתו ניסה מספר רב של שיטות להציף את הנושא בתודעה, עד שעלה על אחת שהיה לה אימפקט. בדרך למד שיווק באינטרנט, פסיכולוגיה של גולשים, ומה הופך ידיעה לווראלית, והמשיך לחדד את כישורי הסיפור וההומור האופייני לו. לאחר ההצלחה, הוא גייס מתנדבים והרים פרויקט שהביא אותו להרצות ב-TEDx.

יש לי צמרמורת כשאני נזכר בזה. זה היה מטורף. הייתי מקבל פניות מאנשים שבכו, שאמרו תודה, פתרת לי ריב של שנתיים עם אשתי, למדתי גם לעשות רעש, וגם להשתמש במקורות ידע ולהוות אוטוריטה. זה היה מאוד חכם, לא כי הייתי חכם, אלא כי ניסיתי לעשות לפני זה 13 דברים שלא עבדו.

מי שרוצה לשבת על הספה ולחכות למוות, אין לו מה לעשות עם הספר שלי

ליאור מעיד על עצמו באתר האישי, שהוא 'מהמאמצים המוקדמים של העולם החדש'. הוא ירד מהדרך הסלולה, הדרך של העולם הישן ושל דוד מנחם, וכעת הוא נמצא בעולם חדש, בו הדרכים סלולות רק למחצה, או לא סלולות בכלל. תהיתי מהם המרכיבים הסודיים, שמביאים אדם למקום הזה.

בספר ובפודקאסט הוא משתמש לעיתים קרובות בדימוי של סולם, כדי לתאר את הצמיחה של אדם בקריירה (ויש עוד מטאפורות ודימויים - חתול, בורקס וכו'). אחד המסרים העיקריים - אתה יכול לבנות לעצמך סולם משלך. אתה לא חייב לטפס בסולם שהגדירו בשבילך.

ההורים שלי ידעו מגיל מאוד מאוד צעיר שאני עצמאי. ידעתי מה אני רוצה ולא הייתי מוכן לויכוחים. כשהעלו שאלות לגבי מה אני רוצה לעשות, הייתי אגרסיבי, לא נעים. אבל היום אני עדין ומנומס. אבא שלי לא עצר אותי מלעשות שום דבר. הוא ידע לחשוב שהילד טועה, אבל לתת לו את הבטחון שילך ויעשה מה שהוא רוצה. כשעזבתי את העבודה הבטוחה עם השכר הגבוה, אבי לא אמר כלום. אמא שלי עד היום שואלת אם זה בסדר ויש לי כסף ואני מסתדר.

העצמאות של ליאור לא נראתה לי כזו שמאפיינת זאב בודד, אלא משהו יותר מורכב מזה. מצד אחד, הישגי, עצמאי ואינדיבידואליסט מושבע, מצד שני, אדם שמאוד חשוב לו הקשר עם קהל ועם אנשים קרובים, ויודע לשתף פעולה עם אחרים בצורה נהדרת.

שאלתי את ליאור, אם פילוסופיית הקריירה שלו פונה לאנשים כמוהו - שיש להם את האופי, וגם את הפנאי, המימון והפריבילגיה להיות מאמצים מוקדמים של העולם החדש. הוא העיד, שהשאלה למי מיועד הספר עלתה בו מדי יום מחדש.

שאלתי את עצמי האם אני כותב אותו רק לעצמי? אני שרבבתי סיפורים על ליאור, אבל הספר לא מבוסס רק על מה שאני חושב שאני יודע. יש בו סיפורים של ה-'גדולים' (דן אריאלי, טל בן-שחר ועוד אנשים מעניינים ידועים יותר ופחות - י.ש.). קראתי הרבה יותר ממה שכללתי בפנים. אני מאוד ביקורתי. תשים לב איך הספר שלי בנוי. יש הרבה פרקים, שעליהם כתבו ספר אחר שלם. ניסיתי לדחוס פה הרבה. לא כי באמת אפשר, אלא כדי שבנאדם שיקרא את זה ואח"כ ילך ויעמיק איפה שהוא צריך...

לבעוט בו ללכת לטיפול, להרצאות עם אנשים שיתנו לו השראה, להעז משהו.

לי יש כוח רצון וריכוז מטורף, אני יכול לעבוד 18 שעות ביום ואני יודע שרוב האנשים לא כאלה. וגם לא כאלה סקרנים. זה העסיק אותי, איך אני מביא שם לא רעיון אחד או שניים אלא 20 רעיונות, שיקחו אחד או שניים ואולי ככה נזיז אותם מטר קדימה.

עכשיו אני מקבל אימיילים: "אני עובד בהייטק 20 שנה, קראתי והרגשתי שחצי הייתי יכול לכתוב בעצמי, והיה שווה בשביל החצי השני", או בת 20 שתקועה בפרק של 'מה אעשה שאהיה גדולה', וכתבה לי שהייתה רוצה שאכתוב עוד ספר רק על זה.

שאלתי אותו, ומה עם ציפי מאופקים, שאין לה את הפריבילגיות הפסיכולוגיות והכלכליות שלך, אפילו שהיו לך אילוצים. זאת שרצתה קריירה בשיווק, אבל נאלצה לעבוד במשהו אחר כי בשביל שיווק צריך לגור במרכז ולעבוד בשכר מינימום, ואין לה הורים שיתמכו בה.

ישראל מלאה באנשים שעזבו את העבודה, פתחו סטרטאפ ואחרי חודשיים לא יכלו להתרכז בו כי יש משכנתא. ההורים שלי לא תמכו בי מגיל 18 ובזה אני מבין אחרים, כי לא הייתי תלוי בהם כלכלית וזה אומר שתקופות ארוכות, כלכלית, חייתי על אפס יתרה. ודווקא זה מקום שגרם לי לתת עצות יותר אחראיות לאחרים.

לגביה, אני רחוק ממנה כל כך שלא יכול לדעת, זו האמת, למרות שהתנדבתי עם ילדים מרקע מוחלש, ואני מכיר את הצדדים האלה של העולם אבל... לא יודע. אני פריבילגי.

יש דבר אחד שצריך להיות למי שיכול ליהנות מהספר - וזה לא צריך להיות בגדול, יכול להיות בקטן גם. מישהו עם מינימום אמביציה, שרוצה לקום מהספה. מי שרוצה לשבת בספה ולהמרח, הספר שלי מבזבז לו את הזמן. אני אפילו אאמלל אותו בטעות. מי שאומר, אני הולך לעשות משהו עם עצמי - ברגע שאפילו 'בקטנה' הוא מוכן, הוא פוטנציאלית יכול לקבל הרבה מהספר.

אנשים שלא רוצים לעזור לעצמם - אותם אני לא שופט ולא יודע - זה דבר אינהרנטי שאני לא יכול להבין איך הוא לא קיים. מי שרוצה לשבת על הספה ולחכות למוות אין לו מה לעשות עם הספר שלי.

הפילוסופיה של 'העולם החדש'

לפחות על פני השטח, ליאור מצטייר כאדם משוחרר מאוד מבחינת שפה, התנהגות וההחלטות שהוא מקבל. מישהו שבאמת מונחה על ידי הנאה, והזדהות עם העשייה שלו. שאלתי אותו, אם הוא לא חושב שבאיזשהו מקום, יש דברים בחיים שצריך להתפשר עליהם כדי להתקדם, להספיק.

אני לא מאמין בנקודת סיום או מטרה שאמורים לרוץ אליה, וכשנגיע אליה נחתוך את הסרט. לקח לי הרבה שנים לתרגל את זה, שיש כל הזמן מסע ושצריך ליהנות ממנו במקום לחכות למשהו שיקרה. המסע כל הזמן נמצא, ואנחנו משתנים. אם נולד לך ילד אין לך פנאי כמו קודם. אבל אם יש לך תשומת לב במסע שלך, בתוך העבודה ושאר הדברים, ומדי פעם אתה עוצר וחושב איך אני יכול לעשות את זה קצת אחרת, קצת יותר מיוחד, ללמוד להיות קצת יותר יצירתי - אין סיבה שזה ייגמר.

לסיום שאלתי, מה היה רוצה שיועץ קריירה שהיה פוגש מישהו כמוהו בגיל 20 יעשה למענו?

שידבר איתי על דבר אחד - מסוגלות. זו המילה האהובה עלי. זו האמונה שאתה יכול לעשות דברים

שלא ניסית לפני זה לעשות. לליאור בן ה-20 לא הייתה תחושת מסוגלות. היועץ יכול היה לספר לי שכל האחרים שאני רואה לידי שפתחו סטרטאפים לא נולדו עם זה, אלא יום אחד עשו את זה. שהם לא יותר חכמים או מוכשרים ממני, אלא רק החליטו לעשות את זה. הוא יכול היה לספר לי שיש הרבה דברים שאני יכול לעשות בעולם ולרשום לי 20 רעיונות - לקחת אותי להרצאה, להראות לי פודקאסט, להכניס לי לראש שאני לא שונה מהם אלא שאני יכול גם לעשות משהו.

למבוגרים אין תחושת מסוגלות, הם אומרים תודה שנתנו להם משרה, וגם בה הם רוב הזמן מרגישים כמו תרמית. יוצאי הדופן הם אלו שאומרים, מגיע לי שיקדמו אותי ואני אדע לעשות את הדבר הבא למרות שלא עשיתי אותו אף פעם. אלו הבודדים באוכלוסיה.

אנחנו הבוסים ממשיכים במו ידינו לשכור אנשים בדרך שמנציחה את הסיפור הזה, דורשים 5 שנות ניסיון ונותנים להם הרגשה שמה שלא עשו קודם, הם לא יכולים עד עכשיו. ב-undigitize.me נתתי להרבה אנשים להתנדב והייתה לי דרישה אחת - שזה משהו שנמצא בתחום שלהם, אבל מעולם לא עשו אותו. עד היום הפרויקט הזה מככב בקו"ח של 15 אנשים בארץ.

בריאיון הזה נתת לי הזדמנות להפיץ את הבשורה, וגם חופש באמצע העבודה. זה כיף, הטלפון שלי הפוך. אני מרגיש כאילו הייתי במסאז' חצי שעה. אני ממליץ לכולם למצוא את ההזדמנויות שבהן הם שמים את הטלפון על שקט.

רציתי עוד לדעת, אם לדעתו יש מקרים בהם צריך להקשיב דווקא לדוד מנחם. רציתי לשאול איך הוא הספיק לעשות את כל הדברים שרשומים ברקורד שלו. בתום הזמן שהוקצב לפגישתנו שאלתי אותו אם אוכל לשלוח לו שאלות השלמה במייל. הוא חייך ואמר - לא יהיה לי זמן. למדתי לומר 'לא'.

ואולי זה הרכיב הסודי האחרון, שמאפשר לו להספיק לעשות את כל הדברים האלה.

לפני הפרסום רציתי לוודא שהכל נשאר אותנטי ומכבד, ושלחתי לו את הכתבה לאישור. כותרת המייל הייתה: "תן הצצה אם זה לא מוציא אותך חנון מתנשא ולא מגניב." עסוק או לא, ידעתי שהוא יפתח.

הוא כתב לי שהכל בסדר. "לשחרר ולסמוך על אחרים שהם יודעים מה הם עושים זה אחד הדברים שקשים לי, אז אני מתרגל את זה".

תיאור מקרה: "סיפורה של לילך" – 'להביט מתחת לפנס' או 'לפעמים צריך ללכת רחוק כדי לגלות דבר קרוב'

שרית ארנון לרנר | לחצו לפרופיל הכותבת

רקע

לילך¹ בת 27, נשואה טרייה. בעלה (30) בעל עסק גדול בתחום התאורה, החל בלימודי מנהל עסקים אך לא השלים אותם. אביה, כבן 50, עובד בשנים האחרונות בחו"ל בניהול בתחום החקלאות, ואמה נשארה בארץ ועוסקת בניהול חנות. במשפחת המוצא, לילך היא השלישית מבין 4 אחים: הבכור (35) טכנאי מיזוג אויר, האח השני (33) מנהל תיק לקוחות, והאח הצעיר (21) חייל.

לילך בעלת 12 ש.ל. עם בגרות מלאה במגמות תקשורת ומדעי החברה, וסיימה עם ממוצע 94. במתמטיקה ואנגלית היא הרחיבה ל-4 יחידות וסיימה עם ציונים 66 ו-67 בהתאמה. בצבא שירתה לילך כמ"כית ומדווחת כי נהנתה מאד מהשירות הצבאי וחשה כי זו אחת מהתקופות המשמעותיות בחייה. לפני כשנה, סיימה בהצלחה מכינה בת כחודשיים, במכללה, שהחליפה את הפסיכומטרי כתנאי קבלה והשיגה ציון 91.

לילך המשיכה אח"כ ללימודים לתואר בכלכלה וניהול ולאחר שסיימה את סמסטר א', הקפיאה את לימודיה, על רקע נישואיה הקרבים וחוסר העניין שליווה אותה בלימודים. יש לציין שהיא עברה את המבחנים אליהם ניגשה, כאשר בכלכלה השיגה ציון 75.

כמו כן, בתחילת הסמסטר פנתה לילך לאבחון מת"ל². זאת על רקע קשיים שחוותה במכינה וכדי לבדוק התאמתה לקבל התאמות בבחינות בלימודים האקדמיים; אך למעט איטיות במרבית מטלות האבחון, לא נמצאו לקויות למידה ספציפיות או סימנים לקשיים בתפקודים הקשביים המשפיעים על תפקודה הלימודי. המסקנה שעלתה מהאבחון היתה כי בבסיס קשייה נמצאים שאיפה לדיוק אופטימלי בשילוב עם העדר מיומנויות למידה הולמות, והומלץ לה על סיוע בהקניית אסטרטגיות למידה וסיוע רגשי, בשל הנטייה לפרפקציוניזם.

1 שם בדוי. המקרה מוצג בהסכמת הנועצת.

2 מת"ל – (מערכת תפקודי למידה) – מערכת ממוחשבת של מבחנים ושאלונים שפותחה למועמדים להשכלה גבוהה ולסטודנטים הלומדים במסגרתה עם לקויות למידה, לצורך מתן התאמות לתנאי הבחנות במבחנים המתבצעים במסגרת האקדמית ו/או לקראתה.

לילך עובדת היום בניהול מכירות בעסק של חברתה. בעברה התעסקותי, היא תחילה עבדה בחברת קייטרינג והתקדמה לניהול המשרד, בהמשך פתחה עסק למכירת בגדים, ולאחר שהייתה ירידה ברווחיות, פתחה מסעדה עם שותפים. "ידעתי כשנכנסתי לזה שזה לא העתיד וארצה להקים משפחה, כי אני לא מאמינה בלפתוח עסק ולא להיות בו, ובגלל זה גם דחיתי את הלימודים". בסופו של דבר, מכרה לילך את חלקה במסעדה לשאר השותפים, כיון שגם פחות התחברה לגישה העסקית של חלקם.

סינת פנייה

לילך פנתה לייעוץ בעצת אביה. היא הגיעה אלי באופן עצמאי, לאחר שקראה עלי באינטרנט ושוחחה איתי בטלפון. בתחילת הייעוץ סיפרה, "כשסיימתי תיכון הייתי בטוחה שאהיה פסיכולוגית, אבל התחלתי לעבוד בחברת קייטרינג, הרווחתי יפה, והתקדמתי לניהול, ואח"כ החלטתי לנסוע לחו"ל. כאשר חזרתי לארץ, פתחתי עסק למכירת בגדים וידעתי שאני רוצה ללמוד מנהל עסקים.

לילך הדגישה, "חשוב לי ללמוד במקום נחשב", אבל התברר שבמוסד בו רצתה ללמוד מנהל עסקים ושיכלה להתקבל אליו, שכר הלימוד גבוה מכפי אמצעיה הכלכליים והיא בחרה לבסוף ללמוד במכללה בה לא התאפשר ללמוד מנהל עסקים, אך לא מצאה עניין בלימודי הכלכלה אותם שילבה עם ניהול. לדבריה, "אני טובה בניהול ואין לי מקצוע, ומטריף אותי שאני לא יודעת מה אני רוצה לעשות, כי תמיד ידעתי! רציתי להיות מ"כית והייתי, רציתי לפתוח עסק ופתחתי, אני אוהבת המון דברים, והיום אני לא יודעת לאן לכוון". "בא לי באמת לדעת על מה צריכה לכוון?" בנוסף, בשאלון שמילאה לילך היא ציינה כנקודת שפל את התקופה הנוכחית "היום זאת נקודה שאני מאד לא מרוצה ממנה".

תיאור

בהתבסס על ההתרשמות בתהליך הייעוץ נראה כי לילך בעלת חשיבה מעמיקה ושיטתית. היא מתנסחת ברהיטות בשפה עשירה וקולחת ומפגינה שיקול דעת בהתנהלותה. היא עצמאית, שאפתנית, בעלת ביטחון עצמי ויוזמה, חברותית ויוצרת קשר ראשוני באופן זורם ומהיר. לילך נוטה לקחת אחריות ומגלה מחויבות ומסירות בעבודתה באופן שמסייע לקידומה והצלחתה במקומות העבודה בהם עבדה ובעסקים אותם פתחה. היא דבקה במטרה ופועלת בדיוקנות תוך חתירה לשלמות. יחד עם זאת, נוטה לביקורתיות כלפי עצמה והסביבה וחשה כיום תסכול רב, עקב חוסר המימוש בתחום הלימודים והמיקוד התעסוקתי.

תהליך הייעוץ

הייעוץ כלל ארבעה מפגשים במשך כחודש ושיחת מעקב טלפונית לאחר כחודשיים.

בפגישה הראשונה לילך סיפרה שגיסתה עברה ייעוץ ואבחון תעסוקתי באחד המכונים ולא המליצה לה להיעזר בכך כי לא גילתה שום דבר חדש, ולילך ביטאה קושי להאמין באפקטיביות של התהליך. בעקבות כך, בפגישה זו היה צורך לעבוד על יצירת אמון בתהליך ובי.

בהמשך לילך סיפרה על עצמה והתברר שהמוטיבציה שהייתה לה בעבר ללמוד מנהל עסקים נגוזה על רקע ההתנסות בלימודי כלכלה וניהול, והיא ביקשה לברר כיוונים נוספים.

התחלנו לברר אפשרויות לימוד שונות, ולילך סיפרה שהיא אוהבת עיצוב: "עיצוב הבית זה תחביב שלי ובכלל עיצוב גם בגדים; יש לי מחשבות על עיצוב פנים ואדריכלות. אך תוך כדי הדברים התברר שלילך

מעדיפה להשאיר מקצוע זה כתחביב.

בדקתי עם לילך גם את התחום של תקשורת, אותו למדה בתיכון ומתחבר גם להפקת אירועים שהצליחה ואהבה, בעקבות העיסוק בעבודה דינאמית עם לקוחות. לאחר שהתמקדנו ביחסי ציבור, לילך הסתייגה בטענה שאינה אוהבת את התחרותיות בתחום. העליתי גם אפשרות של לימודי תיירות ומלונאות ולילך הביעה בכך עניין.

תוך כדי השיחה, הביעה לילך ספקות שתואר אקדמי יוביל לקריירה מצליחה, כדוגמת בעלה, שלא סיים לימודיו, ובעקבות כך חבל כי תתאמץ ללמוד. יחד עם זאת, כשדנו בדברים, עלה כי חשוב לה להיות בעלת תואר, עם רצון שהתואר יתחבר לתחום בו תעסוק.

סיימנו את השיחה במשימות איסוף מידע עד לפגישה הבאה על מקצועות שלילך הביעה נכונות לשקול: תקשורת, תיירות, מלונאות, וכן מנהל עסקים ש"חזר למשחק". כמו כן לילך התבקשה לבצע [מבדק 'מתאים לי'](#) לבדיקת התאמה של תקשורת ומנהל עסקים.

לפגישה השנייה הגיעה לילך ללא 'שיעורי הבית'. היא גם התקשרה יום קודם ושקלה לדחות את השיחה בשל כך, אך הצעתי כי בכל זאת ניפגש. חשבתי שיהיה נכון לשמור על הרצף בייעוץ ולנסות להבין מה הקשה עליה בביצוע המשימות, כך שהדבר ישפוך אור על ההתלבטות המקצועית. לדבריה היה לה עומס בעבודה, ולא הספיקה לאסוף מידע על המקצועות. "אני מרגישה באותו מצב, לא מכוונת ולא יודעת מה רוצה לעשות, לא מרגישה גירוי לשום דבר". דנו בכך שבעצם היא מרגישה חסומה, ולכן גם לא התפנתה לבצע את שיעורי הבית, למרות האילוצים שהיו לה. היא שיתפה כי מרגישה שלוקח לה יותר זמן לסיים מבחנים בגלל פרפקציוניזם וגם בחוויה של הלחץ, כיון שדחתה את הלימודים והיא כבר נושקת ל-30. "תמיד רציתי ללמוד מנהל עסקים ודחיתי את הלימודים כי לא היה לי כסף ללמוד וחטפתי עכשיו זעזוע של הגיל" העליתי השערות שהחסימה שהיא חווה עשויה להתחבר לחששות שאין לה זמן ומרגישה פספוס, לצד חששות שאין זמן ותקווה לייעוץ, כאשר תהליך גיבוש הזהות המקצועית עשוי לקחת זמן פעמים רבות. לילך התחברה לכך ונראה היה כי החסימה מתחילה להשתחרר קמעא.

אח"כ העליתי השערה נוספת כי למעשה מנהל עסקים קרוב לליבה גם היום על רקע הרצון ללמוד זאת בעבר, והעיסוק בתחום עד היום, אך במהלך השנים סטתה מכך. לילך הרהרה בכך ונראה היה כי הרעיון עורר אצלה מחשבות.

לילך גם ביטאה תסכול שוב שהיא בעצם לא צריכה תואר ועד היום הצליחה ללא תואר וכך גם בעלה, אם כי זה לא יכול להזיק. שיקפתי ללילך את האמביוולנטיות כלפי לימודים לתואר כך שהיא בעצם שבויה באמונה 'שיש מקצוע מושלם בשבילה' על רקע השאיפה לשלמות שמאפיינת אותה כפי שעולה במאמרה של עופרה נבו (1984), ומתחבר לציפיה לא הגיונית מספר 4: "יש פתרון אחד מושלם בבחירת מקצוע, ועד שלא אמצא אותו לא אהיה מרוצה". הציפיה לפתרונות מושלמים היא ציפיה לא הגיונית, מאחר ואין אמת מוחלטת כפי שנבו מציינת, אחד הדברים האופייניים לפונים לקבל ייעוץ הוא ההיסוס והקושי לקבל החלטה. היסוסים אלה נובעים בחלקם מתוך החיפוש אחר פתרון מושלם, מקצוע מושלם. השאיפה לשלמות ודיוק מצמצמת את יכולת האדם למצוא פתרונות ויכולה להביא לתוצאה הפוכה.

לילך התחברה לכך, ולסיום, הביעה רצון לאסוף מידע על מקצועות תוך התמקדות בלימודי תקשורת, מנהל עסקים, פסיכולוגיה, וניהול.

בפגישה השלישית הגיעה לילך עם פריצת דרך! היא פתחה ואמרה:

הגעתי להרבה תובנות בעקבות השיחה, שמחה שבאתי לפה, ובעצם מנהל עסקים תמיד ידעתי שרוצה ללמוד ועם הזמן חששתי מזה ומכך שאנשים אמרו שזה כללי מדי. ובפרט אחי, שאמר שאני מוכשרת ומבזבזת את הזמן וצריכה ללמוד מקצוע. מה שהבנתי מכל הפגישות שאני צריכה ללמוד מנהל עסקים ולמה אני מתחמקת, ומי אלו האנשים האלו שאומרים שזה כללי מדי? כשאמרת בפגישה הקודמת 'את ידעת מה את רוצה וסטית מזה' פתאום הבנתי!

עוד שיתפה לילך כי במבדק 'מתאים לי' נמצא כי מנהל עסקים מתאים לה במידה רבה מאד. וכך גם תואר בתקשורת, אך לימודי פסיכולוגיה נמצאו מתאימים רק במידה מסוימת, בגלל שהעדיפה משך הכשרה קצר יותר. דנו בשיעורי הבית שביצעה והיא הגיעה למסקנה שלימודי תקשורת לא מעניינים אותה, אך לימודי פסיכולוגיה וניהול יכולים להוות חלופה מתאימה, ואח"כ להמשיך ללימודי תואר שני ביעוץ ארגוני, מתוך עניין בפסיכולוגיה החברתית. לילך סיפרה עוד שהחלום שלה היה תמיד ללמוד מנהל עסקים במוסד לימודים מסויים יוקרתי, אך מבחינה כלכלית לא התאפשר לה.

לסיום השיחה, סיכמנו שתבדוק את אפשרויות הלימוד של מסלולי פסיכולוגיה וניהול במספר מוסדות לימוד ובפרט את שכר הלימוד ותנאי הקבלה. לילך סיכמה, "ניסיתי למצוא מקצוע אחר ולחפש מקצוע מושלם בשבילי, אבל זה מי שאני." חשבתי כי לילך למעשה הגיעה לתובנה כי בחתירה למקצוע המושלם, 'הלכה סחור וסחור' ולא ראתה את עצמה, וכעת למעשה התחברה למה שהיא אוהבת, למרות חוסר השלמות בלימודי מנהל עסקים, כגון היוקרתיות החסרה במסלול הלימודים, לפי עמדת אחיה.

לפגישה הרביעית הגיעה לילך לאחר שביצעה ברורים נוספים על מסלולי לימוד ותנאי קבלה במוסדות אקדמיים שונים, עם הבנה שלימודי ערב יתאימו לה בעיקר וכך תוכל לשלב את הלימודים עם העבודה וגם לשלם שכר לימוד במוסד האקדמי בו מעוניינת. יחד עם זאת, עדיין היא ביטאה חשש לעמוד בתשלומים ללימודים מאחר וכיוונה למכללה פרטית. בשלב זה התברר שהיא מתקשה להעריך את מצבה הכלכלי בעקבות התנהלות נפרדת במשק הבית עם בעלה הטרי. אי הוודאות הכלכלית עוררה חרדה, ולמעשה התחלנו לגעת במערך היחסים הזוגיים שבנושא הכלכלי לא הבשילו להסכמות משותפות והקשו על לילך לקבל החלטה עם מינימום של אי ודאות. בסוף הפגישה היא ציינה, "מרגישה שאני צריכה לעשות סדר עם בעלי בחשבון".

בשיחת המעקב הטלפונית שיתפה לילך כי נרשמה ללמוד מנהל עסקים בלימודי ערב, תוך התמחות בשיווק וטכנולוגיה, במכללה שנחשבת יוקרתית, למרות שלא מדובר במוסד בו חפצה מלכתחילה. עוד היא סיפרה בסיפוק כי למדה מהתהליך כי "אף אחד לא אמר לתת תשובות אלא האדם נותן לעצמו". חשבתי כי דבריה אלו בעצם משקפים את הגיבוש המקצועי הפנימי אליו היא הגיעה בתהליך, כך שהיא מחוברת כעת לקול הפנימי שלה וכבר לא זקוקה להשען על הקולות החיצוניים, בקבלת ההחלטה המקצועית ואולי אף בהחלטות בתחומים אחרים. עוד סיפרה לילך כי שוחחה עם בעלה וערכו תכנון כלכלי משותף כדי לאפשר את לימודיה, אך עדיין נותרו פערים ביחס לתפישות עולמם בנושא שיתוף הפעולה במישור הכלכלי.

מחשבות בעקבות תהליך הייעוץ של לילך

- חשבתי כי התהליך עם לילך בעצם דומה למטאפורה 'להביט מתחת לפנס' או 'לפעמים צריך ללכת רחוק כדי לגלות דבר קרוב', כי למעשה הכיוון מנהל עסקים היה שם מלכתחילה גם במוטיבציה הראשונית וגם בקבלות בשטח בהתנסות התעסוקתית בפתיחת העסקים שבסה"כ הצליחו.
- נראה כי למעשה הייעוץ עם לילך היה תהליך מעגלי בו אפשר היה לגעת בחלום שנגוז מנהל עסקים זולהתאים אותו לנסיבות חייה (עבודה, נתוני קבלה, וחווה זוגי להתנהלות כלכלית לצורך מימוש), ובפרט, צורך בשיתוף פעולה ותמיכת הבעל שאינו לומד.
- מעניין היה לראות בתהליך עם לילך כיצד הגורם הכלכלי בהקשר הזוגי גורם לסטייה משמעותית מהמסלול, כך ששכר לימוד גבוה, לצד התנהלות כלכלית משפחתית חוסמים את הבחירה המקצועית המובהקת, למרות שלא מדובר בבעיה כלכלית מובהקת. ולמעשה מדובר בהסדרת כלכלה משותפת עם סדרי עדיפויות משותפים, בחווה הזוגי, כנשואה טריה.
- מעניין היה גם לראות כיצד החשיבות שהקנתה לשיקול היוקרה, טשטשה את בחירתה של לילך ובלבל אותה, תחילה בעקבות המסר של האח שציפה ממנה כי תלמד מקצוע יוקרתי יותר, ובהמשך, שאיפתה ללמוד במוסד יוקרתי מסוים, שהתקשתה לעמוד בתשלומיו.
- נראה כי הייעוץ היה משמעותי ואפקטיבי עבור לילך, בעיקר הודות ליצירת האמון בי ובתהליך, שבא לידי ביטוי בעוצמה בשיחה השנייה, לאחר שקיבלתי את הקושי שלה במילוי המשימות באופן שגויס אותה לתהליך הייעוץ. זאת, לצד החשיבות של לקחת האחריות שלה כנועצת על חיפוש המידע, ורק כשעשתה זאת, חלה פריצת הדרך.
- תרומה נוספת לתהליך הייעוץ היה פירוש הציפיה הלא הגיונית ל'מקצוע מושלם' שנאחזה בה וחסמה אותה מלבחור.

מקורות

גתי, א. ושות' (2017). 'מתאים לי'. נדלה מ- <http://yoram.walla.co.il/i/fitsYou>

נבו, ע. (1984) גישה הכרתית ליעוץ. ציפיות לא הגיוניות ביעוץ מקצועי. פסיכולוגיה ויעוץ בחינוך, 7, 54-70.

כתב עת לנושאי תעסוקה וקריירה הנחיות למחברים

אחת המטרות המרכזיות של עמותת א.י.ל.ת. היא לקדם הפרייה מקצועית הדדית בקרב חבריה הרב-מקצועיים. אחד הערוצים החשובים הוא כתב העת (e-journal) **אדם ועבודה**. על כן, אנו מזמינים אנשי מקצוע, מתחום השדה ו/או המחקר, שמעוניינים לקחת חלק בכתיבה עבור כתב העת, כגון עובדים סוציאליים, יועצים, פסיכולוגים, מאמנים, ואנשי השמה.

דוגמאות לנושאי מאמרים:

- סיכומי מחקרים או סוגיות תיאורטיות (מקוריים או סקירת ספרות), והשלכות הממצאים על הייעוץ או האימון התעסוקתי.
- תיאורי מקרה מהייעוץ או האימון תעסוקתי.
- תיאור כלים מארגז הכלים של יועץ לקריירה וכן תיאור התערבויות ייעוציות עם נועצים בתחום התעסוקה.
- סיכומי כנסים בינלאומיים בתחום התעסוקה והקריירה.
- זרקור על מקצוע חדש או מקצוע שעבר שינויים מהותיים.
- זרקור על מכון או ארגון בנוף הישראלי המציע שירותים תעסוקתיים שונים.
- ביקורת על ספרים או על אתרי אינטרנט רלוונטיים לתחום הקריירה.
- דרכי התמודדות עם סוגיות בחיפוש עבודה מההיבט של היועץ ו/או המאמן התעסוקתי.

קוראי **אדם ועבודה** הם לרוב אנשי שדה ויישום. על כן, חשוב שלמאמר יהיו **השלכות יישומיות** עבור יועץ או מאמן קריירה, וכן לאנשי משאבי אנוש ופיתוח קריירה וכו'.

היקף המאמרים הינו בין 1000-1300 מילים (לא כולל רשימת מקורות), אך במקרים מסוימים תישקל אפשרות למאמר ארוך יותר. מתכונת זו עשויה לאפשר למחבר לתאר תופעה, שירות, או מחקר בתמציתיות. במידה והמאמר מהווה תקציר מורחב לעבודה ארוכה יותר (כגון תיזות ועבודות סמינריות), תהיה אפשרות לספק קישור לעבודה המלאה. חשוב להדגיש שמאמר שמסכם עבודת מחקר חייב גם לציין את השלכותיו היישומיות עבור אנשי שדה הפועלים בתחום התעסוקה והקריירה.

מחברים מוזמנים לשלב במאמריהם אֶזכורי ספרות מקצועית, כדי לבסס את הטענות וכן לאפשר לקורא העמקה בסוגייה הנדונה. המחברים מתבקשים להתאים את ציון המקורות בטקסט ואת רשימת המקורות בסוף המאמר לסגנון (APA (American Psychological Association - ניתן להתרשם ממתכונת זו מגיליונות **אדם ועבודה**, שקישוריהם מובאים להלן). אין להגיש מאמר שהופיע באותה מתכונת בכתב עת אחר.

כל מאמר יעבור עיון של לפחות שני עורכים, שיחוו את דעתם על התאמת המאמרים לכתב העת. כמו כן, ייתכנו בקשות מהמחברים לערוך ריוויזיה קלה ו/או התאמת המאמר לקהל הקוראים, לפי הצורך.

המחברים מתבקשים לצרף את שם כל המחברים ואת פרטיהם המקצועיים (לרבות התואר האקדמי ושייכות מוסדית/מקצועית). בנוסף יש לצרף את כתובת דוא"ל לצורך פניית קוראים.

ניתן להפנות מאמרים ושאלות מחברי המערכת, לכתובת: adamveavoda@gmail.com או לעורך הראשי: babenjamin@gmail.com

להלן קישורים לששת הגיליונות הקודמים של כתב העת האלקטרוני, לעיונכם:

[גיליון 1](#)

[גיליון 2](#)

[גיליון 3](#)

[גיליון 4](#)

[גיליון 5](#)

[גיליון 6](#)

[גיליון #7](#)

בברכה,

ד"ר בני בנימין, פרופ' (אמריטוס) עפרה נבו

People at Work: Israeli Journal of Career Development

הכירו את המחברים בגיליון זה של

נורית כהן, כיום דירקטור משאבי אנוש באינטל העולמית, חוקרת, יועצת ומרצה על ארגונים ואנשים בעולם העבודה העתידי, ובעלת הבלוג "על עבודה וקריירה באמצע החיים", וכותבת טור שבועי בגלובס.
✉ nirit.cohen1@gmail.com

שרית ארנון לרנר, פסיכולוגית תעסוקתית מומחית, בעלת מכון פרטי לייעוץ ואבחון תעסוקתי, פסיכולוגית ראשית במכון הייעוץ באוניברסיטת אריאל ומרצה במכללת נתניה.
✉ sarit.arnon@gmail.com

יונל שפיר, מייסד ומנכ"ל i Decide, יועץ קריירה, מרצה בארץ ובחו"ל, מפתח ומנחה סדנאות קריירה. יו"ר איל"ת.
✉ yuval@idecide.co.il

Jacob Share, Job search expert, professional blogger, creative thinker, community builder with a sense of humor.

jacob.share@shareselectmedia.com ✉

נורית אגמי, מנכ"ל רשת אגמי - מקצוענים בהשמה ל-Professionals ובכירים.
✉ nurit@agamy.co.il

יעל אוספובט, יועצת ארגונית ויועצת קריירה, התמחות בייעוץ למנהלים בעולם הטכנולוגי, התמחות בגיוס עובדים ברשתות החברתיות.
✉ yael@odp.co.il

מאיה בוכניק, מנחת סדנאות וייעוץ אישי עם מחפשי עבודה. עוסקת בכתיבת תוכן לרבים מהאתרים המובילים בארץ בנושא.
✉ maya.bouhnik@gmail.com

ד"ר בני בניהם, פסיכולוג ומאמן תעסוקתי עצמאי; עורך אדם ועבודה; עורך פרסומים אקדמיים באנגלית.
✉ babenjamin@gmail.com

נורית גלר ג'חילי, יועצת ומאמנת למציאת עבודה, מנהלת בלוג, מחברת הספר - "המדריך המלא לבחירה ומציאת עבודה"
✉ info@nirit4job.co.il

ד"ר מירה חניק, יועצת אירגונית, תעסוקתית ורוחנית ומאמנת אישית להצלחה בקריירה. מנהלת את האתר להעצמת נשים "הדרך למעלה"; מרצה באוניברסיטה הפתוחה.
✉ mirajenik@gmail.com